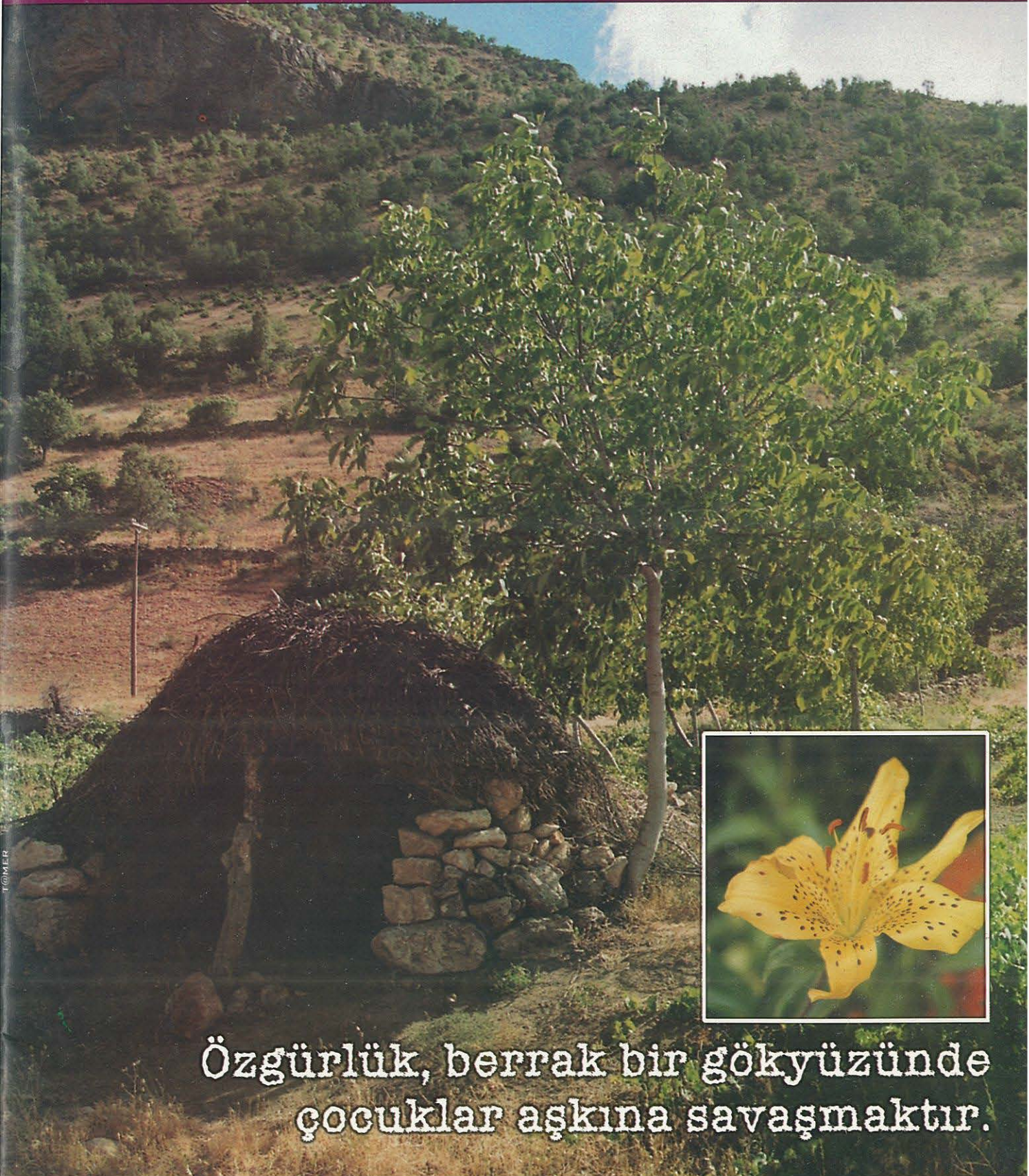

ÇETMi'nin SESİ

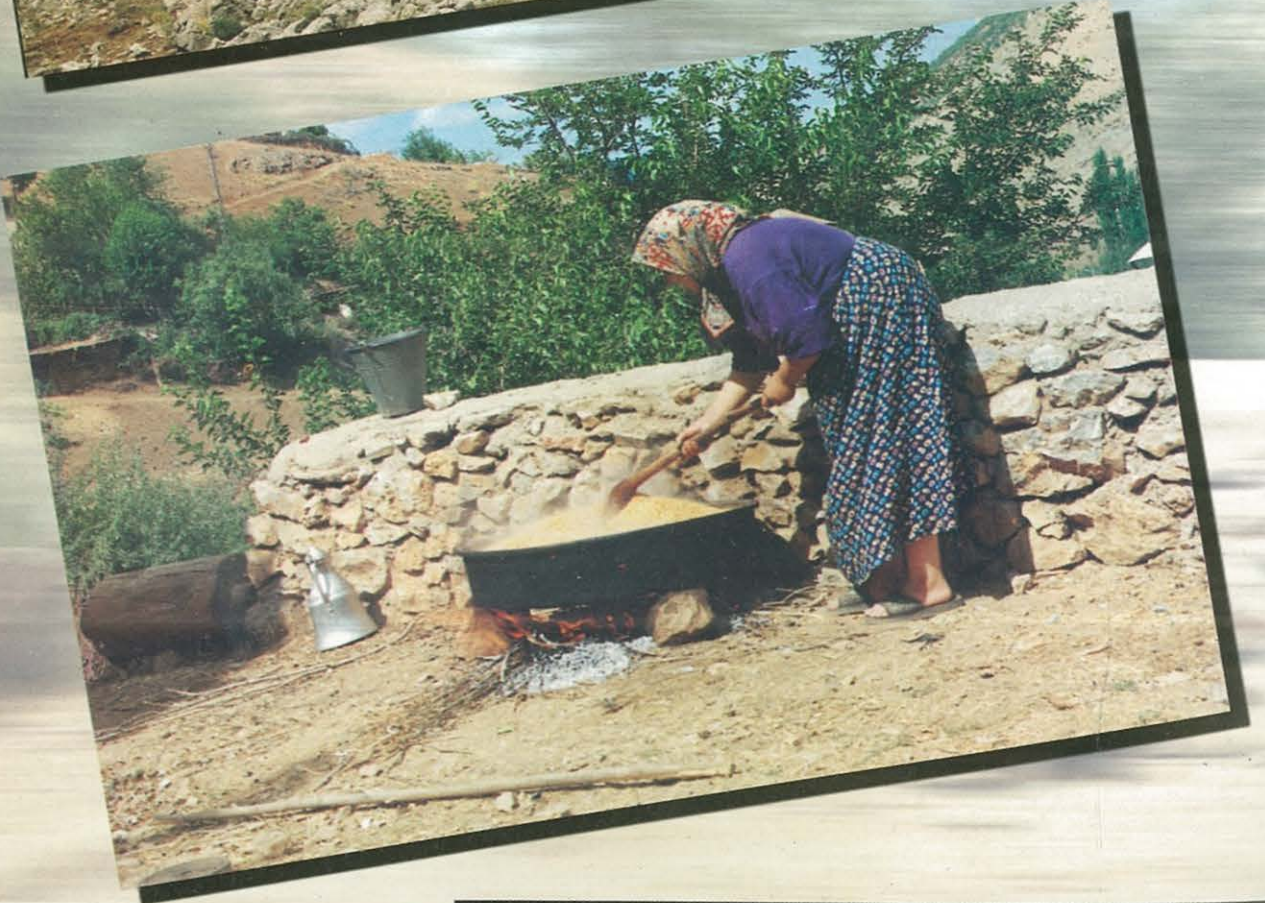
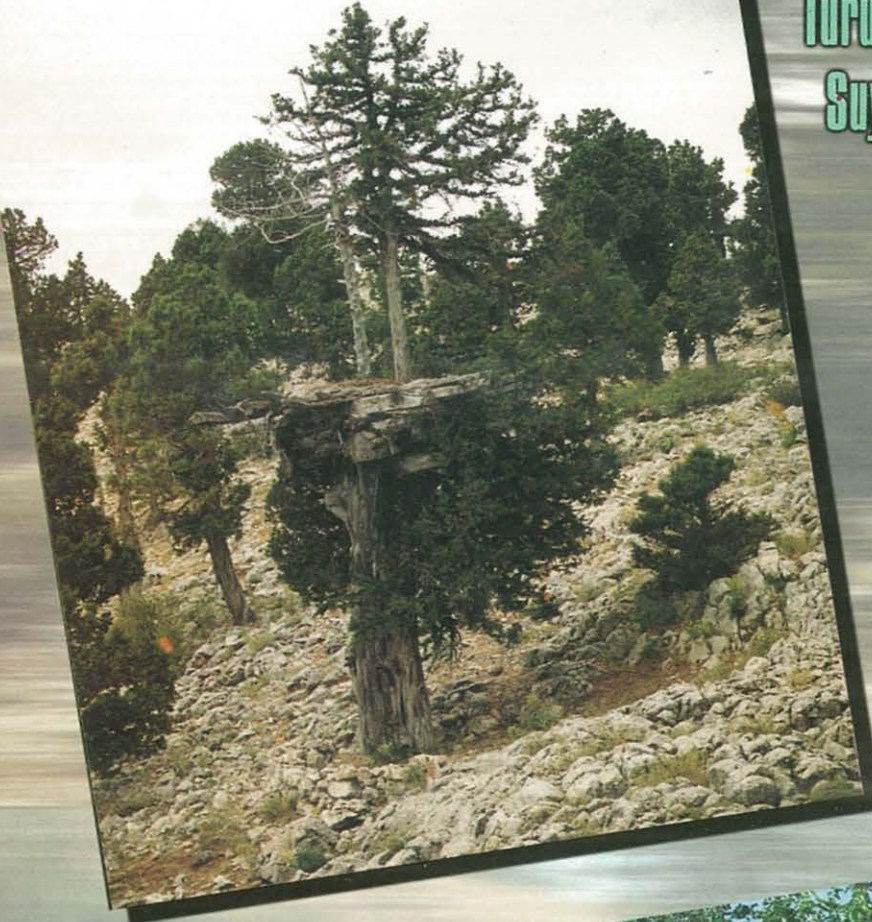
Yıl: 3 Sayı: 16 Temmuz-Ağustos

Gözü, Kulağı, Nabzı

Özgürlük, berrak bir gökyüzünde
çocuklar aşkına savaşmaktır.

Ardıçlarla süslenmiş kepirde taşlar.
Bir yanı karammık, bir yanı armut.
Türüm türüm tüter kepirde otlar.
Suyu soğuk, havası serin akpınar.

ÇETMİ'nin SESİ
Mahalli Dergi

Çetmililer Eğitim
Kültür ve Yardımlaşma
Vakfı Adına

Sahibi ve Yazı İş. MÜD.

İbrahim TIKIR

Tel: 0.332. 351 79 44

ADRES

Rampalı Çarşı No: 186

KONYA

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

YusuF AVCI

YAYIN KURULU

Mehmet BALCI

Abdurrahman ÖNDER

Nurettin ÖZEL

Hasan UYSAL

Niğmetullah UÇAR

Şükrü KARACA

TEMSİLCİLERİMİZ

ANTALYA	: Erol BOZDEMİR
	Mustafa ÖGÜT
	Mehmet KARACA
İZMİR	: Mehmet EREN
ANKARA	: Enver ÖZEL
İSTANBUL	: Kerim TIKIR
BURSA	: Mahmut UÇAR
FRANSA	: Eyyüp AKBOĞA
ÇETMİ	: Hüseyin GÜÇLÜ

ABONE VE REKLAM İÇİN
BANKA HESAP NUMARASI
İbrahim TIKIR
VAKİFBANK MERKEZ ŞUBESİ

Hesap Cinsi : Faizsiz 2031013
Çet. E. K. Y. V.
Rampalı Çarşı Kat : 2 No 186 Vakıflar /KONYA
Hesap Cinsi : Döviz 4031015
Çet. E. K. Y. V.
cetmininresi@hotmail.com
cetmililer@hotmail.com

GRAFİK & BAŞKI

Arı Ofset
Kalecik Mah. Altunbay Sokak
T.H.K. Pasajı Kat : 2 KONYA
Tel : (0.332) 350 42 21

Fax : (0.332) 350 17 04

ÇETMİ'nin SESİ

Yıl: 3 Sayı: 16 Temmuz-Ağustos

Gözü, Kulağı, Nabı

Özgürlük, berrak bir gökyüzünde
çocuklar aşkına savaşıyor.

Sayı : 16 Temmuz / Ağustos 2000

Selam ile - Yusuf AVCI.....	2-3
Vakfımızdan Haberler	4-5
Davet	6
Belediye Başkanımız Sayın Mehmet Balci İle Röportaj.....	7-8
Yayla Yolları Hızla Tamamlanıyor	9
Asker Uğurlama / Dr. Ali ÖZEL	10-11
Er Mektubu / Uğur ASLAN.....	12
Dertli Dolap / Emine ÖZGÜL	13-14
Yüreğim Çetmi'de / Zeki OĞUZ	15-16
Çocuksu Bir Düş / A.Osman BALCI.....	17
Çetmi'de Hasat / Nurettin ÖZEL	18-19
Köyümden Ne Haber / Niğmetullah UÇAR	20
Fadime VAROL	21
Serzeniş / Mustafa CENGİZ	22-23
Türkülerle Sevdim / Mehmet SEÇEN	24
Kasabamızın Tapu Kadastro Çalışmaları Yapılıyor.....	26
Yaylaların Üstüne / Mehmet KARACA	27
Çocuk Sayfası	28-29
Haberler.....	31
Yeni Bir Ekonomik Atılımın Öncüsü	32

SELAM İLE

Yusuf AYCI

Değerli okuyucularımız dergimizin Temmuz-Ağustos sayında yine beraberiz. Bu sayımız da vakıf başkanımız sayın Ramazan Ayvat ile Çetmililer Eğitim Kalkınma ve Yardımlaşma Vakfı'mızı, vakfın son durumunu ve ilerisi için düşündüklerini konuştuk. Belediye Başkanımız sayın Mehmet Balcı ile, Belediye olarak kasabamıza yaptıkları hizmetleri, projelerini, yani Belediyemizi konuştuk. Sayın Dr. Ali Özel "Asker Uğurluyoruz" yazısında eski asker uğurlama törenlerimizi, askerlik öncesi asker adaylarının eğlencelerini, asker uğurlarken baskılının alanında yaşanan duygusal yoğunluğu her zamanki gibi güzel bir anlatımla bizlere sunuyor. Ayrıca 21 Ağustosta askere uğurlayacağımız asker-

lerimize(1980 lilere yani benim tertiplerime) Uğur Aslan'ın Deniz Feneri Şiirleri'nden ER MEKTUBU'nu hediye ediyoruz.

"Nerdeyse yaşama sevinçlerinin çoğunu Toroslarda olduğum anlarda yaşadım. Doğanın vahşi güzelliğinin yanında yoksul insanların insanca sıcaklığını paylaştım..."

"Çetmi uzak, ne kadar sevsem, arzulasam her zaman gitmek mümkün değil. Ama Yüreğimin bir yerinden hep oralar var. Çalışma odamın duvarında kocaman bir fotoğrafta Ayıboğazı şelalesi gürül gürül akıyor. Dağlarda çektiğim karları yarıp çıkmış bir çiğdem yeniden filizlenen bir yaşamı duyumsatıyor. Her zaman gidemesemde orada yaşadığım anlar hep gözlerimin önünde. Daraçık sokak-

larında çıkmalı evlerin arasında dolanıyorum. Tahta merdiveni başında o küçük kız gülümüyor buğulu bakışlarıyla. Sıcak yürekli kadınlar ocak başına çağırıyorlar börek yemeye. Bastonuna dayanmış yaşlı bir Çetmili anılarını anlatıyor. Gurbettekilerini, çektikleri sıkıntıları. İki bin yılında Çetmili yine gurbetçi yine sıkıntılı. Ama hiçbir şey onun yaşama sevincini alamamış."

"Çetmi'de Ağustos'un yirmisinde yine pilav günü var. O gün imkan bulan, gurbette yaşayan bütün Çetmililer Çetmi'de buluşacaklar. O gün bende orada olacağım. Bir yabancı gibi değil onlardan biri olarak. Belki yılın bir günü orada olacağım ama yaşamımda hiç unutmayacağım günlerden biri olacağını şimdiden biliyorum."

Yüreğim hep Çetmi'de diyen Çetmili olmasa da Çetmiyi, Çetmi İnsanını anlatan Zeki Oğuz'un "Yüreğim Hep Çetmi'de" yazısını zevkle okuyacağınızı umuyoruz. "Çetmi'de Hasat"ta sayın Nurettin Özel eski harman kaldırmaları anlatıyor. Seherde(erden)

başlayan kaldırmaları, arı gibi çalışan Çetmililiyi anlatıyor.

Serhat yazısından değerli abimiz Mustafa Cengiz Peygamberimizin bir hadisine dikkat çekiyor. Yoldan önce yanımızdaki yoldaşımızın, kim olduğu bize yoldaş olup olamayacağı dikkat çeken nasıl bir hayat yaşadığımızı, nereden gelip nereye gittiğimizi kısacası dünyada ne için var olduğumuzu anlatan güzel bir yazı.

Ayrıca çok çileler çeken Fadime nineimizin içten söylediği şiiri, niğmetullah abimizin Köyünden Ne Haber şiiri, aşık Yunus'un hayatını anlatan Dertli dolap yazısı ve diğer sayfalarımızı beğeninize sunuyoruz.

Tüm Çetmili hemşehrilerimizi 20 Ağustos Pazar günü bu yıl 6.sı düzenlenecek olan Çetmililer, Sevgi, Dostluk ve Hoşgörü Günü'ne bekliyoruz.

Çetmililer gününde buluşmak dileğiyle...

Soldan sıra ile Ayşe Özgül, Hasan Özgül, Mümin Özgül, Halil Çorak, Mustafa Özgül, Nurettin Özel, Karaduman

VAKFIMIZDAN HABERLER

Soru : Çetmililer Eğitim Kalkınma ve Yardımlaşma Vakfı'nın kuruluş amacını hatırlatır mısınız?

* Yürürlükteki kanun ve nizamlara uygun olarak; ülkemizin ilim, irfan ve ümrânına hizmet etmenin yanında üyeleri ve özellikle Konya Taşkent İlçesine bağlı Çetmililerle yurtdışında ve yurdumuzun değişik yörelerine yerleşmiş Çetmililer arasında yardımlaşma, dayanışma, kalkınma ve eğitime yönelik sosyal, kültürel, ekonomik ve ticari faaliyetleri vakfın imkanlarını en iyi şekilde değerlendirerek gerçekleştirmeyi amaç edinir.

Bu amaca yönelik olarak:

a) Eğitim ve öğretim kurumlarında öncelikle Çetmi Kaşabasa kökenli ilkokul sonrası her okul kademesindeki muhtaç ve başarılı öğrencilerin öğrenimlerine katkıda bulunmak üzere karşılıksız burs verilir.

b) Doğum, ölüm, hastalık, yangın, evlenme vb. muhtaç olanlara yardım eder.

c) Üyelerinin ve hayır sahiplerinin zekat ve fitrelerini

kabul ederek ayrı bir hesapta toplayıp ihtiyaç sahiplerine ulaştırılmasını temin eder.

d) Vakıf üyeleri, Çetmililer ve Çetmi kökenliler arasında dayanışmayı gerçekleştirmek üzere amaca uygun toplantı, konferans ve günler tertip eder. Gerekli görüldüğü hallerde üyeleri ve Çetmililer arasında düzenli haberleşmeyi sağlayacak faaliyetler yapar.

e) Aynı amaç ve gayeler için faaliyet gösteren vakıf, dernek vb. kuruluşlarla gerektiğinde işbirliği yapar. Destek olur, destek alır.

Soru: Vakıf başkanlığını ne zaman devraldınız?

10.02.1999 tarihinde Çetmililer Eğitim Kalkınma ve Yardımlaşma Vakfı ikinci başkanı olan değerli kardeşimiz sayın İbrahim Tıkır'dan devraldım.

Soru: Vakıf başkanı olduğunuz tarihten buyana vakıf olarak ne gibi çalışmalarınız oldu öğrenebilir miyiz?

*İlk olarak vakıf binasının satın alınmak suretiyle, eski otogardan daha merkezi bir yere getirilmesi sağlanmıştır. Şu anda vakıf merkezimiz Konya'da Rampalı Çarşı 2. katta bulunmaktadır. Burada şunu da belirtmeliyim ki Vakfımızın ilk binasını bağışlayan başta Kerim Güven'e ve Ahmet Yeşil'e Allah'tan rahmet ve de ayrıca Mehmet Ünal kardeşimize de Allah'tan uzun ömürler ve ticaretinde bol kazançlar dileriz.

*99 Şubat ayından sonra 30 üniversite öğrencimize verilmesi gereken yüksek öğrenim burslarının her ay düzenli bir şekilde ödenmesi sağlandı.

*Yardıma muhtaç, çeşitli sıkıntılarla çok zor durumda kalmış 11 hemşehrimize 50şer milyon para yardım yapılmıştır.

*Vakfımız yönetim kurulu 10.07.1999 tarihinde toplanarak alınan karar gereği daha önce 6 olan kurucular kurulu üye sayısını 21'e çıkartmıştır.

*Vakfımız bünyesinde çıkartılan Çetmi'nin Sesi dergimizin başarı ile yayın hayatına devamı sağlanmıştır.

*99-2000 öğretim yılında ise 23 üniversite öğrencimize Ekim-Haziran ayları da dahil olmak üzere 8 ay süre ile 12şer milyon burs verilmiştir.

*Hemşehrilerimizin yaşadığı illerde kendileri ile yaptığımız görüşmeler neticesinde Bursa'da yaptığımız toplantıda Kurucular Kurulu Üye sayısının 200'e çıkartılması kararı alındı. Şuanda 50'nin üzerinde Kurucular Kurulu Üyemiz mevcuttur. Buradan kendilerine de vakıf başkanı olarak şükranlarımı sunuyorum.

*Belediyemizle birlikte bu yıl ki 6. Çetmililer günün organizasyonunu da inşaallah gerçekleştireceğiz.

Soru: Vakfımızın şu anki mali durumu nasıldır?

Vakfımız mali yönden büyük sıkıntılar çekmektedir. Vakfımız hayır sever hemşehrilerimizin ve Kurucular Kurulu üyelerimizin destekleri ile ayakta durabilmektedir. Vakfımızın birincil amacı olan üniversite öğrencilerimize vermiş olduğu bursları dahi vermekte güçlük çekmekteyiz.

Soru: Yukarıda bahsettiğiniz Kurucular Kurulu Üye sayısının 200'e çıkarılması kararı Vakfın her yıl benzeri sıkıntılar yaşamamak için alınmış bir karar mı?

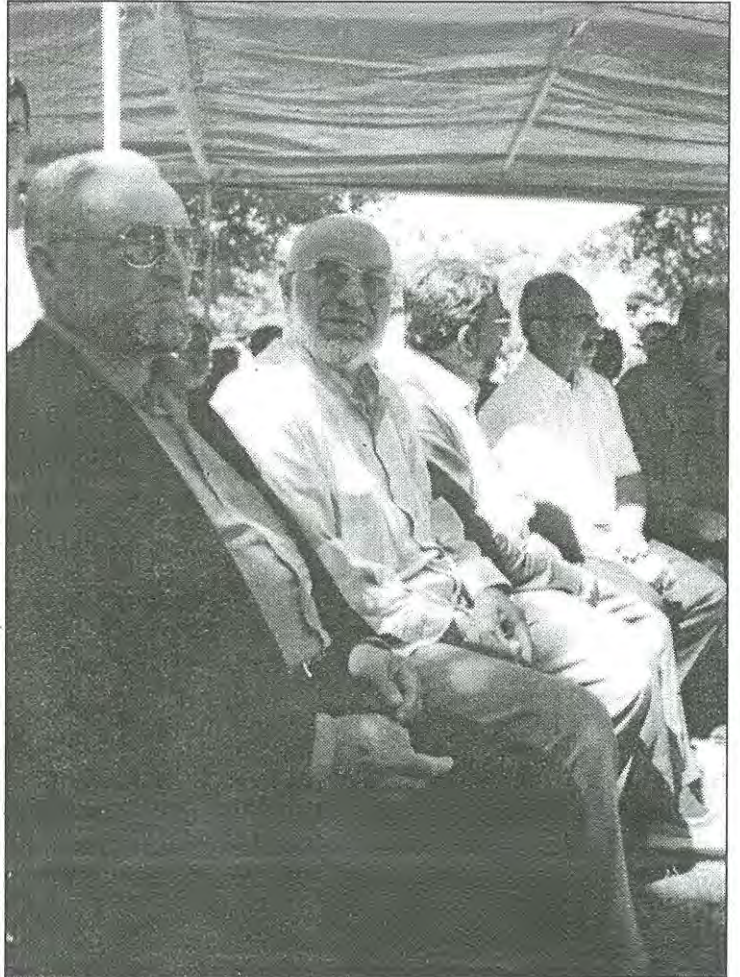
Evet Kurucular Kurulu Üye sayısının 200'e çıkartılması kararı belirttiğiniz gibi Vakfımızın her yıl benzeri sıkıntılarla karşılaşmaması için alınmış bir karardır. Biz aldığımız bu kararla bu sıkıntıları

aşmayı hedefliyoruz. Tabii sadece karar yetmiyor. Aldığımız bu karar daha fazla hemşehrimizin üye olabilmesi içindir. Çetmili hemşehrilerimiz ilgi gösterip üye olurlarsa Vakfımız her yıl belirli bir gelire ulaşmış olacak. Kurucular Kurulu üye sayımız ne kadar artarsa Vakfın amaçlarını gerçekleştirmesi de o kadar kolaylaşacaktır.

Soru: Kurucular kurulu üyeliği hakkında bilgi verirsiniz? Kurucular Kurulu Üyesi olabilme şartları nedir?

Kurucular Kurulu Üyesi olmak isteyen hemşehrimizin Çetmililer Eğitim, Kalkınma ve Yardımlaşma Vakfı'na her yıl 500-1000DM (Alman Markı) vermeyi kabul etmesi gerekmektedir. Bu şartı kabul eden her hemşehrimiz Vakfımızın Kurucular Kurulu Üyesi olabilir. Buradan tüm Çetmili hemşehrilerimize sesleniyorum. Çetmiliye hizmet eden Çetmililer Eğitim Kalkınma Yardımlaşma Vakfımızın ayakta durabilmesi ve hizmetlerine devam edebilmesi için Kurucular Kurulu Üyesi olunuz.

Sayın başkanım bizleri bilgilendirdiğiniz için size teşekkür ediyor ve Vakıf olarak ilerisi için sizlere başarılar diliyoruz.

DAVET

*Vakfımızın ve
Belediyemizin
müşterek hazırlamış
olduğu
6.Çetmililer Sevgi,
Dostluk ve Hoşgörü
günü'müze
tüm hemşehrilerimizi
bekliyoruz.*

Çetmi Belediye
Başkanlığı

Çetmililer Eğitim, Kalkınma ve
Yardımlaşma Vakfı

BELLEDİYE BAŞKANIMIZ SAYIN MEHMET BALCI İLE RÖPORTAJ

Soru: Sayın başkanım seki bölgesindeki orman fidanlığı hakkında bilgi verir misiniz?

Seki bölgesi yukarısında her hangi bir kullanımı olmayan sumak bitkisi ve yer yer çitlik ağaçlarının olduğu bir alandı. Kasabamızın yakınında böyle bir alanın var olan haliyle daha da çoraklaşmasını önlemek için seki bölgesinin ağaçlandırılmasını düşündük. 1996 yılı sonbaharında kasaba halkıyla birlikte ilk dikimleri yaptık. Daha sonraki yıllarda da yeni dikimler yaptık. Her yeni dikimde seki orman fidanlığının etrafı tel örgü ile koruma altına alınmıştır. Şuanda Seki Orman Fidanlığında yaklaşık 30 bin sedir ve çam fidanı mevcuttur. Seki Orman Fidanlığının her yıl yaz döneminde bakım ve sulaması yapılmaktadır. Gelen orman mühendislerinin ittifakla belirttikleri çevrede bulunmayan son derece güzel bir ormanlık alan olmuştur.

Soru: Kasabamızın yolları ne durumdadır? Asfaltlama yapılıp yapılmayacağını öğrenebilir miyiz?

Kasabamızın yolları iki kısımdan meydana gelmektedir. Bunlardan 17 km'si Köy Hizmetleri ağı içerisinde. Bu 17 km'nin 9 km'lik bölümünde geçen yıl Köy Hizmetleri kanalı ile genişletme çalışmaları yapılmış 6 km'sinde de bu yıl Karaman Köy Hizmetleri genişletme çalışmaları yapılmaktadır.

Balcılar Kasabası kavşağı ile Kasabamız arasındaki 4 km'lik bölümü bu sene kesin olarak asfaltlanacaktır. Parası ayrılmış şu anda ihale safhasındadır.

Kasabamızın içerisinde bulunan iki önemli caddeden üstteki cadde (çingirden yeni camiye) 150 000 dolayında parke taşı ile kaplanmış ve hemşehrilerimizin hizmetine sunulmuştur. Diğer caddemiz olan toroslar caddesinin bordörleri döşenmiş kaldırımları beton kaplama ile kaplanmıştır.

Yine kasaba halkının çokca gelip geçtiği önemli iniş çıkışlar merdivenlerle donatılıp estetik bir görünüm verilmiştir.

Köy Hizmetleri ağı dışındaki yayla yollarımızda genişletme ve düzeltme çalışmaları yapılmış bağlantısı olmayan Güney Pınar, Yelli Bel, İnönü mevkileri açılan yeni yollarla birbirine bağlanmıştır. Ahmadıl yaylasından Güney Pınar yaylasına çıkan yol çok düzensiz ve rampa olduğundan var olan yol ağı değiştirilip çok daha rahat ulaşım yapılabilir hale getirilmiştir.

Soru: Kasabamızın alt yapı çalışmaları hakkında bilgi alabilir miyiz?

Kasabamızın alt yapı çalışmaları %80 oranında tamamlanmıştır. Bunun için su birikintileri olan mahallerde menfezler ve kanallarla bu birikintiler dereye akıtılmıştır.

Ayrıca varılabilecek tüm evlere kanalizasyon şebekesi yapılmıştır(döşenmiştir). Mümkün olduğu kadar Kasaba içerisinde bulunan ve açıkta olan Wc'ler kapalı bir mekana aldırılmış ve şebekeye bağlanmıştır. Şimdiye kadar Kasaba halkını rahatsız eden pis kokular bu şekilde bertaraf edilmiştir.

Şebeke suyunu tonu 20 000 lira dan bedava denecek kadar ucuz bir fiyata halkımızın hizmetine sunduk. Yine şebeke suyunu güçlendirmek için uluhaft suyunu 2500 metre boru döşeyerek şebeke suyuna ilave ettik.

Kasabamızın önemli bir çeşmesi olan cömeş

Yeni yapılan çavuş çeşmesi

pınar güzel bir depo ile kasabamızın dört değişik yerine(çingir, nasıf, goyak muğarına) çeşmelerle ulaştırarak halkımızın hizmetine sunduk.

Soru: Belediyemizin araç filosu hakkında bilgi verir misiniz?

Belediyemizin araç filosu 2 kamyon, 2 traktör, 1 kepçe, 2 minübüs, 2 otobüs, 1 makam aracından oluşmaktadır. Ayrıca bu araç filosuna ihalesi yapılmış yeni 1 hidromak marka kepçe, 1 it-faiye aracı, 1 de ford kamyon ilave edilecektir. Pek yakında getirilip halkın hizmetine sunulacaktır. Böyle belediyemizin araç filosu halkın hizmetini karşılayacak düzeye getirilmiş olacaktır.

Soru: Şu andan itibaren programınızda yer alan projeleriniz hakkında bilgi alabilir miyiz?

Şu anda en büyük projemiz Belediyemiz çevresinde geniş bir yer tutan 3 derslik ve 2 lojmandan oluşan İlköğretim okulunun arazisi Vilayet ve Özel İdare ile karşılıklı protokol imzalanarak Belediyemizin hizmet sahasına alınmıştır. Bunun karşılığında kuzan mevkiinde bulunan İlköğretim Okul binasına 1salon ve 4 derslikten oluşan ilave binanın yapımı Belediyemiz tarafından bu yılki okul dönemine yetiştirilip Milli Eğitim Bakanlığına devredilecektir.

Yeni alınan Belediye çevresindeki bölge ıslah edilip güzel bir park, balık havuzu, araçların düzenlice durabileceği bir otopark ve ayrıca insanımızın düğünlerini rahatça yapabileceği bir düğün salonu en kısa zamanda tamamlanıp hizmete sunulacaktır.

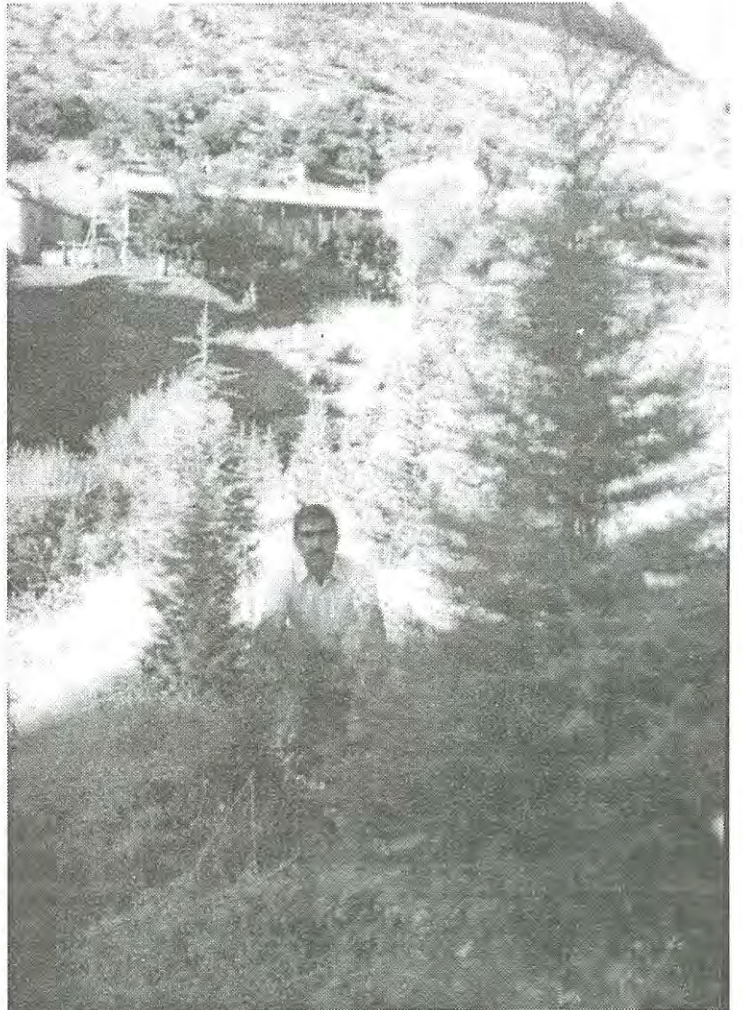
Soru: Son olarak bir eğitimci olmanız dolayısı ile eğitim gören çetmi gençliğine neler tavsiye edersiniz?

İnsan güzel bir şekilde yetiştirilirse dünya mamur ve müreffeh olur. Bu önemli görevi Cenab-ı Hakk önce Peygamberlerine vermiş ve sonra onlara varis olan ilim adamına bu sorumluluğu yüklemiştir. Onun için gençlere tavsiyemiz mutlaka ilim sahibi olmalarıdır. Bunun önemi yaş ilerledikçe daha iyi anlaşılacaktır. Eğer bugün bir takım konulardan ve yönetimden şikayetimiz varsa onun sebebi cehalettir.

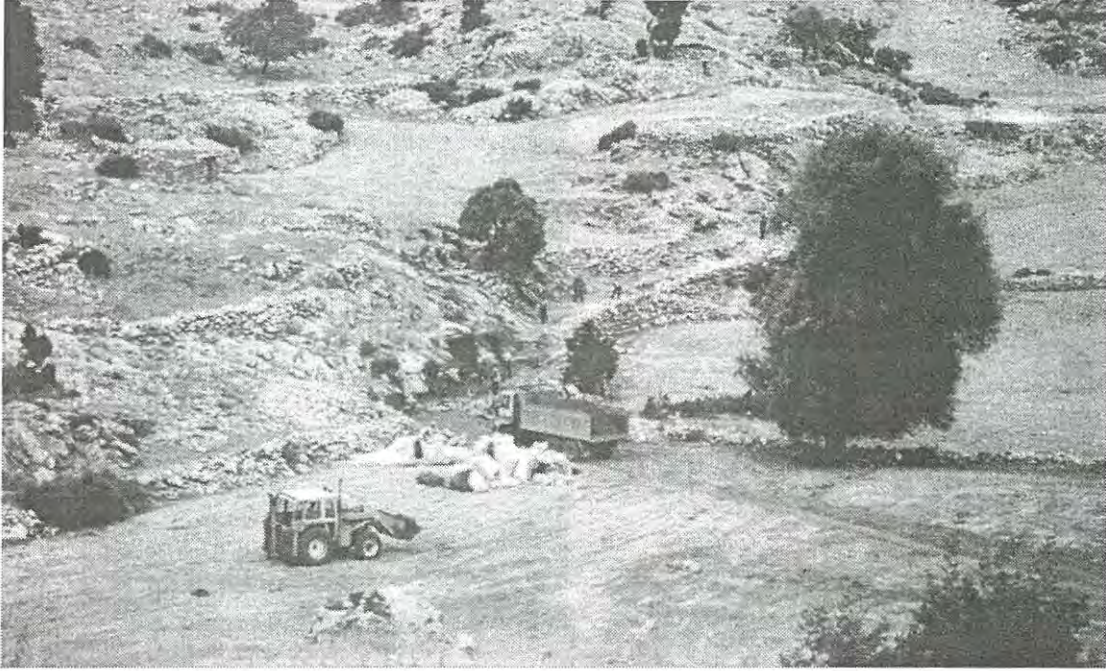
Bunu yenmenin ve huzurlu bir ortam kurmanın yolu eğitimden geçer.

Çünkü Peygamber efendimiz (sav) "Alimler Peygamberlerin varisleridir" buyurmuştur. tahsil yapmanın önemini vurgulamıştır.

Pek çok meslek sahibinin eserleri yok olup gidecek ama ilim sahiplerinin yön verdiği insanlar ile nihayet devam edecektir. Onun için özellikle Çetmili gençlerimize ilim tahsil etmelerini ve bunun için büyük bir zaman harcamalarını zamanlarını iyi değerlendirmelerini her hangi bir maddi çıkar değil örnek insan olmaları için kendilerini yetiştirmelerini ve tabiki yetiştirirken de bir hadisi şerif'in ifade ettiği gibi nefsinin bilen Rabbisini bilir kişinin kendisi tanıması, bu sanatın sahibi olan Allah'ı tanıması, bilmesi ilmin esasını teşkil eder

YAYLA YOLLARI HIZLA TAMAMLANIYOR

Güneypınar Yaylası'nda Kocapınar'dan Maşatalanına kadar
ulaşan yol çalışmaları sürüyor

ASKER UĞURLAMA

Dr. Ali ÖZEL

Askerliği, askere gitmeyi, asker uğurlamayı bir mutluluk sayıp, bir bayram havasına sokan tek millet bizim milletimizdir. Asker uğurlamayı bayram havasına sokan dünyada başka bir millet yoktur.

Yine dünyada hiçbir ordu milletiyle, milleti'de ordusuyla bizim kadar kaynaşmamıştır. Biz ordu-milletiz çünkü orduyu meydana getiren milletin ta kendisi olup millet gövde, ordu gövdeden fışkıran filiz gibidir.

Ordu biziz ordu bizlerden, bizim çocuklarımızdan, akrabalarımızdan, konu komşumuz ve köylülerimizden oluşur. Yani ordu içinde yakınımızdan veya uzakımızdan mutlaka bir tanıdığımız vardır. Kısaca biziz, biz ordu milletiz.

Devletin ve kanunlarımızın öngördüğü eğitim kademelerini geçen herkes subay, astsubay olabilir komuta kademesinde en üst kademelere gelebilir, kimseye mani olunmaz, bilakis teşvik görülür, itibar kazanır.

Ordumuzun diğer bir üstünlüğü ve özelliği de Peygamberimizin övgüsüne ve duasına mazhar olmasıdır. Bu övgü ve dualara layık olabilmek için zaferler kazanılmış, İstanbul fethedilmiş, Çanakkale'de destanlar yazılmıştır. Birinci Dünya Savaşından sonra Ülke'nin paylaşıldığı, her şeyimizin elimizden alındığı, umutların kesildiği, ortalığı zifiri karanlıkların kapladığı anlarda bile çok kötü şartlarda, milletine kavuşmuş, ezanlar susmamış din, inanç ve iman duygularıyla milletimiz yine payidar olmuştur. Ordumuza boşuna Peygamber Ocağı denmemiştir. Ordumuz Peygamberimizin manevi sancağı altındadır. En modern teknoloji ile donanmış olarak dosta güven, düşmana korku ve dehşet saçmaktadır.

Önceleri pek çok köy gibi bizim köyümüzden de kuş uçup kervan geçmezdi. Ulaşım yoktu kapalı ekonomi vardı. Yani herkes köyünde tarlası ile cebelleşir. O tarladan ne mahsul alırsa onunla geçinirdi. Mal alıp mal satmazdı. Kimse köyünden dışarı çıkmazdı. Erkekler askerlik için kadınlarda izinname (evlilik) için hadime giderlerdi.

Askerlik çağına gelen delikanlılarımızda bir celallenme, efeslenme halleri görülürdü. Ana ocağından ayrılacak olmanın heyecanını duyarlardı. Tabi asker adaylarının ailelerini de bir gerginlik, bir heyecan sarardı. Dizlerinin dibinden ayrılmayan kuzucuklarını yadellere göndereceklerdi ve bu ana babalar için kolay sayılmazdı.

Asker adayları için eğlenceler düzenlenirdi. Eğlenceler nasıf odası, katırcı odası, şekirler odasında yapılırdı. Ama en çok nasıf odasında eğlenilirdi. Eğlenceler bir hafta kadar sürerdi. O zamanlar köyde çok iyi oynayan zil ve kaşıқта döktüren gençler vardı. Tütü Hüseyin rahmetli tam bir köpekkti. Daha çok yüksek hava (Es Köyüm seheri yeşelleri gibi) ve tımbılı (süpürgesi yoncadan) oynanırdı.

Gitme günü geldiği zaman tüm köy halkı diken üstünde olurdu. Köyü bir heyecan sarardı. Hemen hemen tüm köylü asker uğurlamaya giderdi. Uğurlama baskının alanında yapılırdı. Orada hamamımsı bir yer vardı ve uğurlama eğlencesi orada olurdu. Yine bol bol tımbılı döktürülürdü ve asker adayı mutlaka oynatılırdı. Kısa süren eğlence faslından sonra yemek faslı başlardı. Yemek olarak daha çok top yumurta, pekmez ve ekme helvası, bittiler, katmerler, kömbeler, yağ övmesi gibi yiyecekler getirilirdi. Bütün köy halkının getirdiğiyle çok geniş bir yer sofrası hasıl olurdu. Ayrılık saati yaklaştıkça lokmalar boğaza dizilir, göğüsler kabarr, gözler iyice buğulanırdı. Ağlamak için yanık bir ses yeterli olurdu. Yemek faslı da bittikten sonra ayrılık zili çalınır çalınmaz bilhassa analar kendilerini tutamaz deyim ve destanlar söyleyerek ağlamaya başlardı. Asker adayı bir türlü topluluktan kopamaz, Hadim yönünde ilerleyemezdi. Ama çaresiz o yöne gidecekti. Üstelik vasıta olmadığı için 40 km uzaklıktaki Hadim'e yürüyerek gitmek zorundaydı. Bu aynı zamanda onlar için ilk askerlik eğitimiydi.

Asker adayı gözden kaybolana kadar defalarca arkasına bakar Köyünden kopmuş olmanın acısını iliklerine kadar duyardı. Askerin arkasından yapılan kısa bir duadan sonra gözler yaşlı, yürekler buruk olarak köye dönülürdü.

Eselden askerliğini yapmayan erkeği adamdand saymazlar, hatıta kız bile vermezlermiş. Artık bizim köy delikanlımız da adam olmanın ilk adımını atmıştır. Artık Mehmetçik olmuştur. İlk defa yeni sınımlar görecektir kendi köyünden başka köylerin ve bu köylerde yaşayan başka insanların olduğunu görecektir. Mehmetçiğin görgü-

sü, bilgisi genişleyecek, önüne yeni ufuklar açılacaktır. Asker ocağında gördüğü, duyduğu her şey onun için bir yenilik bir başlangıç gibi olacaktır.

İlk defa berber görecektir, asker kıyafeti, palaska, potin görecektir. İlk defa tabak, çatal-kaşık karavana görecektir, ilk defa toplu yemek yiyecek, ilk defa koğuş ve koğuşta topluca yatak görecektir, orada yatacak ve nice horultu ve homurtulara şahit olacaktır. İlk defa eri, onbaşı, çavuş, subayı yakından görecektir, onların rütbe ve isimlerini ezberlemeye çalışacaktır. İlk defa eline silahı alacak, hatta onu söküp takacak silip temizleyip yağlayacak ve ilk defa bir silahtan sorumlu olmanın mutluluğunu duyacak, hata onunla hayali düşmanları kırıp geçirecektir. İlk defa zarf ve mektupla tanışacak, evrak, izin, nöbet, parola, vizite, hava değişimi kelimelerini duyacak ve belki de ilk defa yakından bir doktor görecektir. İlk defa arkadaşlık hisleri duyacak kardeşten de ileri diyebileceği nice arkadaşlar edinecektir. Velihasıl her ilk Mehmetçik için yeni bir başlangıç gibi olacaktır. Vatan, millet, din ve devlet mevhumlarını yakından duyacak, haşır neşir olacak, Bayrak, sancak gibi kıtsal duygular adeta kazınırçasına beymine yerleştirilecektir. Vatan-millet, din ve mukaddesat için ölüp şehit olabilmenin ne demek olduğunu anlamaya çalışacaktır. Bu yolda gözünü kırpmadan ölüme gidebilmenin yeteneklerini kazanacaktır.

Baskılıdan hemen hemen bütün köyün iştiraki ile gurur ve de hüüzün yoğunluğu içinde uğurlanan Mehmetçikten şimdi olduğu gibi ertesi günü haber alınamazdı.

Aileleri büyük bir merak ve heyecan içerisinde asker mektubu beklemeye başlardı. Mektup bekleme uzun sürerdi iki üç ay, altı

ay, hatta f... sonra bile mektup geldiği olurdu. Bu ilk mektuba asker ailesi... evinirdi.

İlk mektup... oldu, alayı, taburu, bölüğü, takımı, mangası ile beraber... yakın komutanların adları ve çevre köylerden hemşehri varsa onların adları bildirilirdi. Sonra selam faslına geçilir bütün köy selamdan geçirilirdi. Unutulan kimse olursa kâhredir, gücenir, bir selamı bizden esirgemiş gibilerinden gönderme yapardı.

Sayılı günler çabuk geçerdi ve bizim ve Mehmetçüğimizin günleri de su gibi akıp gider ve teskere zamanı gelip çatardı. Artık Mehmetçik adam olmuştur. Köyde hap solduğu kabuğu çatlamış ve ufku genişlemişti. Çok şey biliyor ve etrafına öğreteceği çok şeyleri olurdu. Belki de çavuş yada onbaşı olmuştur. (Bizim köyümüzden çavuş, onbaşı çok çıkardı. Bize çavuşlar denmesinin sebebi de önceleri aileden asker olanların tümünün çavuş olarak dönmelerindendir.)

Artık Mehmetçik sağ selim köyüne dönmüştür. Yine Hasan, Hüseyin, Veli, Musa vs. dir ama askerlik hatıralarını yıllarca sermaye yapacak ve anlattıkça anlatacaktır. Yediği dayaağı bile zevkle anlatacak, şayet birisine bir fiske vummuşsa yanına bin katarak, falan kişiye attığı dayaağın heyecanını duyacaktır. Bölük komutanı ile bölük astsubayını bir türlü unutamayacak, onlardan bazen hasetçe olsa bile, hep iyilikle bahsedecektir. Hele askerlik arkadaşı bahsi, ömür boyu kapanmayacak, hep anlatılıp duracaktır.

ER MEKTUBU

Uğur ASLAN

O elinde tuttuğun zarf
 Bir ihanet anında örülmüştür
 Ve zarfın içinde ki kağıt
 Er mektubudur görülmüştür
 Doğum günüm bugün 3 Aralık
 Ve şafak karanlık
 Bu mektubu sana yazıyorum anne
 Dün sevdiğimle ayrıldık
 Son mektubuymuş bana yazdığı
 Bir daha yazmayacakmış
 Demek sevda ayrılığa bir ay dayanırmış
 Ve asker ocağında terk edilmek de varmış
 Bu mektubu sana yazıyorum anne
 Bugün doğum günüm 3 Aralık
 Ve şafak karanlık

hem aşkı, hem sevgiyi
 geçen gece karakolu bastılar
 kurşunlar yağmur gibi yağdı üzerimize
 garip gelecek belki sana ama
 ortalık bayram yeri gibi oldu anne
 biliyor musun o an hiç korkmuyorsun
 herkes kendini bir sipere atıyor
 ve gecenin karanlığında kurşun yerine
 ışıltılı yıldızlar yağıyor sanki üzerimize
 ve ölüm bile aklımıza gelmiyor anne
 canlar canlar gidiyor
 gidiyor canlar
 ve kim bilir ne zaman bahar

DENİZ FENERİ

Bahar Bilgi Center

3-5 nöbetindeydim dün gece
 bir şarjörün boşluğunda içtim son sigarayı
 ve yorgun gibi kan siperde
 sabaha karşı biraz içim geçmiş
 hayalin gözümün önüne geldi anne
 kızkardeşimi de verdiğinden beri sevdiğine
 bir ben bir de sen kaldın geriye
 üzülme anne üşümüyorum
 bekliyorum elim tetikte
 bekliyorum memleketi ve seni
 ve artık beklemiyorum beni beklemeyen
 sevdiğimi
 beklemiyorum yüreğimi ve aşkımı
 soğuk siperde yalnız bırakan sevgiyi
 ve bekliyorum anne elim tetikte
 eğer girerse menzile vurup öldüreceğim

Musafa ÖZEL
 (Heri Mustafa)

DERTLİ DOLAP

Emine ÖZGÜL

YUNUS EMRE'NİN HAYAT HİKAYESİ

"Fesat ile dolu içim,
Ey hocam, başışla suçum!
Cehennemde benim için,
Yer olursa nideyim ben:

Yunus harman yerinde, önünde bir avuç saman bir avuç buğday, elinde yaba, bir buğdaya bir yabaya bakıyor ama sapı savurup buğdayı samandan ayırmaya eli kolu varmıyor. Niye bu dünya bu kadar güzel, yıldızlar bu kadar parlak, ışıık bu kadar mütebessim, elif kız bu kadar sevimli, ağaç bu kadar fedakardı? niçin? cümlesi ölecek olduktan sonra!

Yunus taş gibi sert toprağa yabayı batırdı. "günün birinde beni de içine alacak." diye düşündü. Orada na dost, ne ana, ne yar var. Çukur, karanlık, ışıksız. Bedenimi kurtlar yiyecek. Ne ağzım kalacak ne gözüm. Düşündü, içinde isyanlar. Anlatamadığı garip duygular. Haykırdı genç adam, "Allah'ım! varsan, birsen, kadirsen, beni de gör."

Kış erken bastırdı o yıl. Sarı köyde kutluk oldu. Kimi aç kim mi açık. Yunus biraz buğday bulabilmek için Suluca Karahüyük'e gitti. Orada Hacı Bektaş derler bir veli vardı. Oradan bir isteği olup ta boş dönen yoktu. Yunus'ta halini arz etti.

Onu ağırladılar, yedirip, yatırdılar. Yunus döneceği vakit bir derviş Hacı Bektaş Veli 'den haber getirdi "buğday mı? hizmet mi? Yunus şaşırdı. Hani bu kapıya gelen boş dönmezdi. Geri çevrilmezdi? Bahanemi arıyorlardı? vermemek için.

Buğday biliyordu ama himmet neydi? Yunus, buğday verilmeyecekse döneceğini söyledi. Derviş, haber getirdi "ne kadar buğday isterse alsın ama himmet isterse himmet" himmet kendisine gerekti ya Sarı Köy halkı? buğday, istedi arabasına yüklediler. Üç, beş, on çuval araba doldu. Yunus yola koyuldu, bir hana vardı dinlendi, uykuya daldı. Hacı Bektaş-i Veli rüyasında, "al buğdayını ver himmetini." Yunus'un içi yandı. Nurda Yunus'un içindeydi nar da! O dememiş miydi "beni de gör Allah'ım! Beni de gör diye? "ne yapmıştı? Geri dönmeliydi. Elini buğday çuvallarına değerse kırılırsın da zehir olundu.

Yunus'un döneceği biliniyordu. Yunus'u sıtma tutmuş gibiydi. Hiç kimse ona tek laf etmemişti:

"Bilirim suçum, günahım çoktur.

Benim yalvardığım ol gani haklır.

Benim hiç kimseden isteğim yoktur.

Ben muradımı Allah'ımdan isterim."

Yunus, Bektaş-i Veli'ye gitti, "Al buğdayını ver himmetini." dedi. Yunusa cabillik ettiğin, himmeti istemedin Sarı kö-

Cemal Yazıcı, İsa Hoca Ahmet ve Oğlu İsa

yün kısmetini götür.Biz senin kilidini Taptuk Emre'ye emanet ettik var onu bul.Benden sonra sana o gerek dediler.

Yunus Sarı Köye döndü. Buğday yüklü araba köy yolunda görününce, halk onu karşıladı şenlik yaptı.Amma Yunus'un içinde büyük bir kor yanar.

"Canlar canını buldum,
Bu canım yağma olsun.
Assı ziyadan geçtim,
Dükkanım yağma olsun."

Yunus ocak başına; Kadın anayı, Mercan Kocayı, Elifçi ve Hiçten'i topladı. Gideceğini söyledi, helallik istedi.

"Yüzüm karasıyla kapına geldim,
Kul hatasız olmaz töbe ,ya Rabbi!
Yalancı dünyaya aldandım kaldım,
Kul hatasız olmaz töbe , ya Rabbi!"

Emre köyündeki Taptuk Dergahı'nın çok telaşlı bir günüydü. Bir misafir gelecekti.Meydancı misafirle ilgilenilesin diye görevlendirildi. Yunus dergahta odunculuk yapacaktı. Sabah namazdan sonra ormana gider, en düzgün odunları keser akşam olunca dergaha dönerdi. Yunus'a göre bu dergahın kapısından odunun bile eğrisi giremezdi . Yunus dergaha gideli hayli zaman olmuştu, ama Yunus Taptuk Sultana halâ uzaktı.Yunus'a bakmamıştı.Kendi kendine fısıldadı: "sen derviş olamazsın" "sen derviş olamazsın"

"Dervişlik der ki bana;
Sen derviş olamazsın
Gel ne diyeyim sana,
Sen derviş olamazsın.

Derviş başı baş gerek,
Gözü dolu yaş gerek,
Koyundan yavaş gerek,
Sen derviş olamazsın!"

Yunus her geçen gün Taptuk Sultanı daha da çok etkiliyordu.Yaptığı sohbetler, söylediği sözler, okuduğu şiirler, başka bir güzeldi. İçi yanıyor ,sevgiliyi arıyor, garip alemler içinde geziyordu. Aşk, aşk ille de aşk Nasıl bulunur?

Yedi yıldır Tap tuk Sultanın kapısında çile dolduran Yunus'a izin verildi. Tap tuk Sultan bastonunu göğsüne savurdu "var git Yunus onu buluncaya kadar geri dönme." Dedi. Buradan ayrılmak Yunus için çok zordu. Ama gitmek gerekti.

"Taptuğun tapusunda, kul olduk kapusunda,
Yunus miskin çiğ idük piştik elhamdülillah."

Yunus Emre köyden ayrıldı. Konya'ya geldi. Mevla'na Dergahı'nda sohbetlerde bulundu. Mevla'na, nasıl bir derya idi ? Sema meydanı, Mevla'na ve Şemş... Mevlana'ya aşkı so-ranlara verdiği cevap: "ben ol da bil, ben ol da bil!"

Sultan Veled ve Yunus havuz başında sohbet ediyorlar. Sultan Veled "babam, develer yükü kitap yazsam anlata-mayacağım hayatımı anlatıyor: "hamdım, piştim,yandım." Diyor ve ekliyor işittim seninde buna benzer bir diyişin var."

"Derviş Yunus çiğ idük,
piş dük elhamdülillah."

Hüsameddin çelebi mesnevi okuyor. Meram bağlarında yenilen türlü, yemişler, tatlı, sohbetler, zarif şakalar. Mesnevi dersleri doyumsuz. Aşık Mevlevilerden birisi Yunus'un yanına yaklaşıp soruyor, mesneviyi nasıl bulduğunu . o saf, açık kalpli Yunus, ela gözlerindeki çocuksu gülümseme ile cevap veriyor: "çok güzel misilsiz lakin uzun yazılmış. Bu kadar sö-ze ne hacet ben olsam;

"Ete kemiğe büründüm,
Adem oldum göründüm."

Derdim. Anlayan anlasın gayri. Konya'dan da ayrılma vakti geldi. Yunus yollara düştü. Artık onun namı yavaş ya-vaş uzak diyarlara yayılmaya başladı. Onun nasıl bir aşık na-sıl bir aşk eri , gönül sultanı olduğunu bir cümle biliyor; şiir-leri dilden dile dolaşıyordu.

Yunus Kabe yollarına düştü. Çöllerde hakkı aramaya baş-ladı. Farklı mekanlarda farklı insanlarla yolculuk yaptı. Ka-be'ye ulaştı. O, kabe ki yıldızların altında bir başka güzel, güneşin altında bir başka güzel. Kâbe'de olmak, sultanlar sul-tanına bu kadar yakın olmak.

"Yunus ne hoş dervişsin,
Bal-u şeker yemişsin,
Kovanım yağma olsun."

Mübarek topraklarda olmak, oralara yüz sürmek ve bura-larda hakka kavuşmak. Ama yine yollar göründü, dönüş izni çıktı. Emre köye gelir. Tap tuk sultanın eteğini öper ve sarı-köye gelir. Yunus.Elif kız ile evlenir. Evin yanına bir dergah yapar ve yurdun dört bir tarafından gelen erenleri ağırılıyor. Yunus'un sevdalıları akın ediyor sarıköy'e.

Vuslatı özler. Gene bir tuhaf, sevdalı aşık "DERTLİ DO-LAP" gibi iniliyor.

Dolap niçin inilersin
İçim oyuk derdim büyük
Ben onun için inilerim

Kimselere tek söz etmiyor. Biliyor artık zamanı geldi, ka-vuşmak, vuslata ermek zamanı...

"Biz dünyadan gider olduk,
Kalanlara selam olsun.
Bizim için hayır dua,
Kalanlara selam olsun."

Halk Yunus'u o kadar benimsemiştir ki şiirleri dilden dile dolaşır, ve Anadolu'nun her köşesinde ona ait bir mezar var-dir. Kimi yerde güllerle kimi yerde menekşelerle, kır çiçekle-riyle süslenmiş mezarlar. Bu gün kime sorarsanız size Yu-nus'tan bir dörtlük okur. Tam olarak nerede doğduğu nerede öldüğü bilinmez ama Hak aşığı olarak Hak için sevilir.

YÜREĞİM ÇETMİ' DE

Zeki OĞUZ

Temmuz sıcaklığı kavuruyor ovayı. Azıcık bir rüzgar esse bile serinlik hissedemiyor insan. Dahası bir firının sıcaklığını savurtuyor insanın yüzüne. Gökyüzünün o güzelim mavisinin yerini solgun bir grilik alıyor. Buna motor görüntüleri, eksoz dumanları da karışınca dayanılmaz bir sıkıntı basıyor insanın yüreğini. Sokaklarda, caddelerde gezinirken bu ağır havanın yansımaları görüyorum insanların yüzlerinde. Sıkıntı ve benzginlik. Asık suratlar ve heran patlamaya hazır bir gerginlik. Nafaka uğruna şehirde yaşamak, pazartesi cumartesiye kadar bu bezginlikleri, sıkıntıları yaşamak zorundayım. Ama pazar günleri o çok sevdiğim dağlardayım. Bilirimki ve zaman gitsem Ali sumas Akdağ. Küpeli, Zengibar, Karadağ bağrına basacaktır beni. Yörede yaşayan insanlar "Hısımımız gelmiş" diye güler yüzle karşılayacak, sofralarına buyur edecek, dertlerini

sevinçlerini paylaşacaklardır.

Hafta içinde şehrin bunaltıcı havası içinde yaşarken bile ben hep dağlarda olurum. Bir fotoğraf, küçük bir çam fidanı, bir çocuk sesi alıp götürür yüreğimi oralara. Kimi zaman masam da çalışırken düşlere dalıp gittiğim olur. Çiçek'e vardığım an ova- dan, şehirden kurtulduğumu hissederim. Sarıoğlan' da mola verip çeşmenin kenarındaki çay ocağında ocağın sahibi yaşlı adamla çayımı yudumlarken biraz sonra özlediğim güzelliklere kavuşacak olmanın sevincini duyarım.

Nerdeyse yaşama sevinçlerimin çoğunu Toroslarda olduğum onlarda yaşadım. Doğanın vahşi güzelliğinin yanında yoksul insanların insanca sıcaklığını paylaştım. Bir fotosafari de Hadim' de bir koyakta kamp kurmuştuk. Sabahın alacasında bahar kokularıyla birlikte kuşların muhteşem bir konseriy-

le uyanmıştım. Gözlerim kapalı bir süre öyle kalmıştım. " öldümde cennette miyim" diyordum kendi kendime. Alacakaranlıkta bütün kamp uykundaydı. Baharın kokusunu doya doya içime çektim. Çeşmenin buz gibi suyunda elimi yüzümü yıkarken kuş seslerini dinliyor, yaşama sevincini bir kere daha duyuyordum içimde.

İlk kez arkadaşım Kerim' den duymuştum Çetmi' yi . Benim Köy fotoğraflarını gördükçe kendi köyü Çetmi' yi, oradaki vahşi ve güzel doğayı, güzel insanları anlatıyordu, sonra Çetminin Sesi' nde yörenin fotoğraflarını gördüm, yöre insanlarının, insanın yüreğini dağlayan anılarını okudum. Derken bir pilav gününde o güzel yöreleri görmek, o güzel insanları tanımak kismet oldu.

Çetmi uzak, ne kadar sevsem, arzuласam her zaman gitmek mümkün değil. Ama Yüreğimin bir yerinde hep oralar var. Çalışma odamı duvarında kocaman bir fotoğrafta Ayıboğazi şelalesi gürül gürül

akıyor. Dağlarda çektiğim karları yarıp çıkmış bir çiğdem yeniden filizlenen bir yaşamı duyumsatıyor. Her zaman gidemesem de orada yaşadığım anlar hep gözlerimin önünde. Daracık sokaklarında çıkmalı evlerin arasında dolanıyorum. Tahta merdiveni başında o küçük kız gülümsüyor boğulu bakışlarıyla. Sıcak yürekli kadınlar ocak başına çağırıyorlar börek yemeye. Bastonuna dayanmış yaşlı bir Çetmili anılarını anlatıyor. Gurbettekilerini, çektikleri sıkıntılarını. İki bin yılında Çetmili yine gurbetçi yine sıkıntılı. Ama hiçbir şey onun yaşama sevincini alamamış.

Çetmi'de Ağustos'un yirmisinde yine pilav günü var. O gün imkan bulan, gurbette yaşayan bütün Çetmililer Çetmi'de buluşacaklar. O gün bende orada olacağım. Bir yabancı gibi değil onlardan biri olarak. Belki yılın bir günü orada olacağım ama yaşamımda hiç unutmayacağım günlerden biri olacağını şimdiden biliyorum.

Yüreğim hep Çetmi'de.

ÇOCUKSU BİR DÜŞ

A. Osman BALCI

Ufka bakıyom
Gözlerim ufka asılı
Besbelli birini bekliyo
Bekliyo da o gelmiyo,
Donuklaşan umutlarım bana soruyo
Sen niye bekliyo
Gelecek diyo
O var ya O diyo
Beni hep bekletiyö
Ağaçlar umursamadan yapraklarını döküyo

Belki de onu görüyo
Kuşlar düşlerimi parçalarcasına uçuyo
Beni de uçuruyo
Bilmediğim bir yere götürüyo
Unut onu diyo
Nasıl olacağını o da bilmiyo
Sonra hafiften bir rüzgar geliyo
Yanaklarımı okşuyo
Ve bana söyle diyo
Var git seni bekliyo

ÇETMİ'DE HASAT

Nurçtin ÖZEL

Gön döndü mü obada başlardı dedi kodu, bu Cumartesi ineceklermiş obadan, gelecek Pazartesi ineceklermiş diye. Her ne kadar obadan inilme kararı bir Cuma günü namaz çıkışında caminin önünde alınırsa da, Ön konuşmaları obada başlar, köy önlerindeki ekinlerin ağarması biçme vakti gelmesiyle de obadan inme kararı alınır.

Karar alınmadan önce, köydeki bütün demircilerimizin körükleri ciğerlerindeki olanca havayı ocaktaki bir avuç kömürün üzerine üfler, üzerine konulan irili ufaklı orakları kırtarmaya çalışırdı. Daha sonra tıkgıdı tıkgıdı tık tık bir çekiş sesi yayılırdı dükkan önlerinde, oraklar ısıtılıp düzenlenir, çeliğine su verilir, sonrada ayakta çevirmeli çarklarda Ağızları bilenirdi, daha iyi kessin diye ekinleri.

Abdurahmanın Hüseyin eski düğenlerin taşlarını yeniler, düğeni olmayanlar içinde yeni düzdüğü düğen taslağını da yarı duvara, bir çeşit vitrin açardı sanki.

Ellikler inirdi iç odaların söğüt yada solgundan yapılmış dizgilerinden. Bir Cuma akşamı köyden dönenler getirirdi obadan inme haberini, büyük ağaç ulalara doldurulmuş yağlar, derilere basılmış peynirler usulca saklanırdı taş kovuklarına. Damlarda çarşafılar üzerinde kurutulan içine kara coccaya, yoğurt katılarak karılmış topak keş sergileri toplanır, süt değişik hesaplarında çöpler karşılaştırılır, helkelere doldurulan sulara, şu süt, şu su diyerek alacak verecek hesapları görülür sonrada inilirdi obadan.

Köy önleri harmanları bir rüya gibi, akşam bakıyorsa her tara ekin, sabah kalkıp baktın mı desteler görürdük diye. Eynercilerin sıra türküleri yankılanırdı yaylalarda hele eynerci başı hoca mustafa, okka, tütü hüseyin yada hacı hüseyinse vay milletin haline. Bir başlarına eyneri alır giderler, arkadaşiler yetişebilmek için ter dökerlerdi elliklerinin sesleri türkülerle ritim oluşturarak.

O zamanlar Karaman ekmeği böyle nerde, ancak antalyadan çalışmadan gelenler getirirdi oda bir iki tane. Evin çocuğuydu bir dilimle, komşunun çocuğuydu seyretmekle yetinirdik Karaman ekmeğinin yenişini. Analarımız sağ kurarlardı ala şafak, hamur tekneleri ortaya konur, kabalak ekmekler atılır, içlerine kavurma yada kaymak konarak tutuşturuldu sığır yada lökü güde gidecek çocukların eline.

Gerçi köyün gönüllü sığır çobanı Osman abi olsada ilk zamlanlar gütmek gerekirdi bir zarara ziyana varmaması

için. Tadına doymadığım bol domatesli fasulye tencereleri kaynardı sacın yanı başındaki kürelerde. Eynercilere yemek hazırlanırdı, artan hamur kül içine gömülür toparlandı çıktık diyene kadar bişer sonrada kuşakta bir top örümle bağlı olan bıçıkla ağzı açılır içine kaymak yada yağ konarak övülür, sonra kapağı kapatılırdı. Ocaktaki ateş külle gömülür, gün doğmadan yazlık arası geçilirdi...

Tiraktör, patoz, taksi, kamyon sesleri değil insan sesleri yükselirdi tepelerden burunlardan, ese dayı torban var, ardıcın dalına asıyorum.

Eynerciler güle oynaya ekin biçmesine devam ederken, öğlen yemeği kurulurdu ardıcın dibine, büyük taslarda ayrıntılı çorbaların üzerine yarpızlar atılır, ala göklü domates salatalarının üzerine irez deneler doğranırdı, yufkalar açılırdı sofraya dürüm dürüm. Kömbe ve keş gatmerleri ortaya konur, yanı başına büyükçe ayrıntı taşı yerleştirilir, tahta kaşıklar serpillirdi ekmeklerin üzerine. Yemekler yenir, dabakalar çıkardı ortaya, kimisi bolaydan kimisi oduncudan yarımşar okka getirilmiş tütünler sarılmaya başlardı incecik gazete kağıtlarına. Sonrada gav çakmakları çıkardı, çat çat ortalığı nefesbir kav kokusu sarardı, sonrada dumanlar yükselirdi havaya.

Saplar toplanır düğen koşulurdu, öküzler sap içinden tanelere başakları bulmaya çalışırken biz küçücük gövdemizle öğendirelerin embellerini batırırdık öküzlerin kaba etlerine. Arkamızda düğene ağırlık olsun diye konmuş koca bir taş, öküzler yorağı çıkıp düğen taşlarını sıyırtmasın diye durmadan içe çekerdik öküzün ipini derken düğenler sürülür ortaya toplanırdı malama, öğendirede hasat mevsiminin son görevini yapmak üzere ucuna bir iki telekin sapı bağlanarak dikilirdi harmanın yolağına. Babalar Yayık dağları ile kurulmuş cergenin içinde poyrazın gelmesini beklerken Gelelinler çocuklarını emzirirlerdi ardıc dallarına kurulmuş salıncaklarda... Rüzgar var yelken sallanıyor ama savuramazlardı dene gitmesin samanın içine, saman uçup gitmesin diye. İlde tatlı poyraz gerekliydi oda kimbilir ikindinmi gelir edrdenmi hiç belli olmazdı.

Edilhadı babam öldüğü sene çok iyi ekin oldu yedi sepim yada sekiz sepim sap yığdık harmanın ortasına, anacığım elinde yaba bekle allah bekle, bir esinti olur bir sefen kaldırır, toparladığı ile üstüne çarpar gibi geri atar. Gece-

ye kadar bekledik esinti yok. Yattık Sabaha karşı dürttü anam nurettin kalk harmana bir siğir gelmiş yemiş bitirmiş,üzüntüyle tam yataktan fırlayacakken harmandan bir ses geldi baldız gel şu çecin üstünü süpür. Ses gölükçü dayının sesiydi, üst tarafımızda hatıpların yerini ortak eken gizir dayım ve oğulları vardı ama, ses Gölükçünün sesiydi, meğer gelip geçene sorarmış bizim Baldız ne yaptı diye,malamayı yığdı haberini alınca,gece sen yabayı küreği omuzuna at ta çakılıdan yürü edilhana gel ve bizi de uyandırmadan savurmaya başla. Şimdilerdede inşallah böyle insanlarımız vardır. Neyse kaltık gün ışıırken bizim çecin buğdayları da sararmaya başladı,gatırım önüne kes koyduk küyür küyür yerken hararlar basıldı ve ben gatıra çanları taktım. İlk samanı köye yıkmak için çıktık yola. Günde üç sefer dört sefer,anam bu sene saman yeter diye sevinir bense bu saman böyle ne zaman bitipte harman bögede yada çiliklerin böğedine gidip çimeceğim diye canım sıkılır. Erden kalkıp tıklarların hasan hüseyin abi ile saman yıkmaya gidebilmek için sabahın ayazında başıma Kaç sefer sitille su döküldü bilmem. Ama iyiydi hasan hüseyin abi,beni öksüz diye kollar yolda katırım devirirse taş kısıtırdı diğer tarafa hararın ağzına. İmamın bahçesinin üstüne geldik mi bağıırdı hasan hüseyin abi karşıda bahçada oturan ebesine.

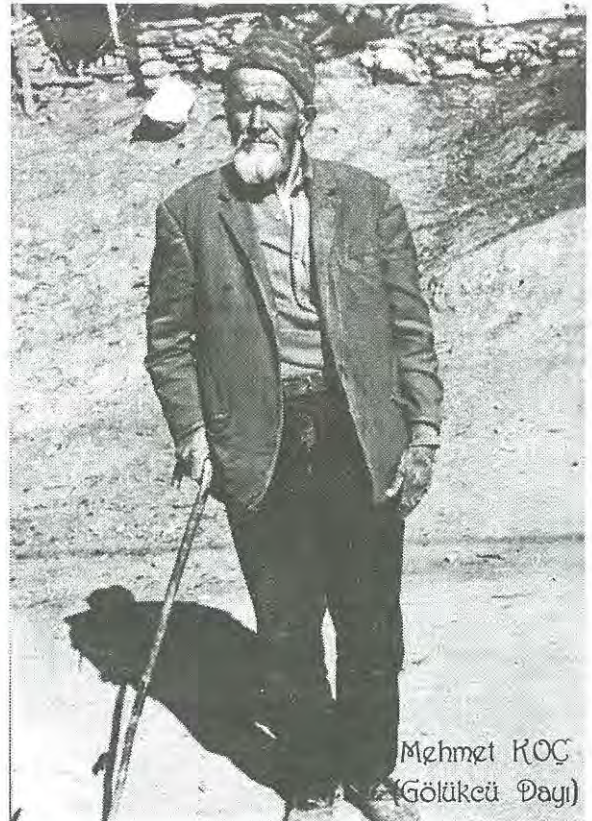
Ebeee gorayı dolandır, tabi gora ile birlikte közde ütülümüş mısırlarda dolanırdı,taze koparılmış bostanlarda. Allah rahmet eylesin o kadının çok mısırını yedim o zamanlar.

Sıra gelirdi buğdaya,o kadar buğdayı taşımak hele hayvana yükletmek mümkünmü,allahtan yörükler var ve onların yığınlar arasında kovaladığımız o zaman için illallah ettiğimiz develeri. Getirdiler kaç deve bilmem, çuvallandı buğdaylar erden yüklenirdi develere ihtirılarak, boyunlarına da koca hatap çanları ile,böğürerek doğruldular sırtlarındaki ağır yüklerle. Biz kapağzı dolamada dolanırken aşağı dolamalarda başka deve katarları vardı dikmenden çakılıdan,oluk önünden. Bizler kestirmeden inerdik develer önünde eşşegin üzerinde sahipleri köye kadar saklanbaç oynardık sanki...

Harman bitmezki,orayı bitir diğer yana herkeste bir koşuşturmaca ve mahşer gibi kimsenin kimseyi dinleyecek dahi vakti yok köye erken gelse de bir şey yok ama nedense herkes erken harmanı bitirir oturuodu kahveci abdurahmanın çaylarını yudumlamak için kahvenin önüne. Sonrada beklerdi yaprağa girmek için sergi sermek için,bekmez kaynatmak için. şimdilerde harman kaldırmak kolaylaştı iy kötü ekini biçtinmi,ver patoza yükle kamyonu bir iki günde köydesin. Hem eskisi gibi saçlarda kurulmuyor artık,karman ekmeğimiz ya köyde pişiriliyor yada taşkentten geliyor. Televizyonlar gece geç vakite kadar açık,sabah erken

kalkıp hani rızklar dağılırken kaç kişi ayakta olabiliyor bilemiyorum. Gençlerimiz hep dışarıda iş güc tutuyor,bursada istanbulda konyada antalyada fransada almanyada iş adamlarımız var artık. Her sene çetmilliler günü düzenleniyor,bu sene yedincisi düzenlenecekmiş, yedi senedir insanlar yani çetmiden yetişenler gelirler giderler,hoş o gelmeleri bile ilyide,ama yedri senedir gelme ve gitme arasında çetmide olumlu bir değişiklik göremiyorum. Çetmidekilerin yüzünü güldürecek,çetmidekilere iş ve ekmek ve aş imkanı sağlayacak küçük bir iş yeri bile açılmadı daha. Hangi tarihi beldeye gittiysem yıkıklar arasında burası tiyatroymuş burası Hamammış diye anlatırlar,sağ olsun başkanımıza birkaç sefer söyledim küçük bir hamam çok düşük ücretle,elli bin yüz bin lıra gibi bir ücretle hizmete aç diye bilemiyorum parası mı yok nedir oda henüz yapamadı.

Diyorum ki her çetmilliler gününde çetmi hakkında önemli kararlar alınsın,bir şeyler konuşulsun, çetmiye yatırım yapacak bir iki deli bir araya gelsin Çetmide yaşayanların dışarıdan gelenlere karşı gönül kırınlığı bitsin. Ee kısacık hayat bu arkamızda hangi şehirde kaç katlı apartman,iş yerleri bankalarda paralar bırakmak yerine kendi doğup büyüdüğümüz yerde hayır ve dua ile adımızın yad edileceği eserler bırakalım. Hepinize saygı ve sevgilerimi sunuyorum. Kalın sağlıklıcakla.

Mehmet KOÇ
(Gölükü Dayı)

KÖYÜMDEN NE HABER

Niğmetullah UÇAR

Yaz gelince şenlendi mi yaylalar
Çiğdemden obadan dağdan ne haber
Yeşile allara büründü dağlar
Hayvandandır çiçekten ottan ne haber

Obalarda koyun kuzu meler mi
Çocuklar oynar mı, kuşlar öter mi
Kış için ahali odun çeker mi
Yoğurttan ayrandan süttten ne haber

Meydan ateşleri parıldıyordu
Cıngıllaklar dönüp gıcırđıyordu
Obalara türkü yaklıyordu
Tarladan genlerden köyden ne haber

Pezikler marullar köyden geliyor
Buz gibi ayranı herkes içiyor
Şalba yolmak için kimler gidiyor
İlan burçağından dağdan ne haber

Keklik yuvaları bozuluyordu
Tavuklar her gün yumurtlıyordu

Çeşme başlarında duruluyordu
İlkıdan çelkiden süttten ne haber

Tarlalarda yeşillik kayboldu mu
Çiğdemler sökülüp çiçekler soldu mu
Tarlalar kararıp nadas oldu mu
Sığırdan davadan ottan ne haber

Sütler tencere de kaymak mı bağlar
Davar geldi herkes keçi mi sağlar
Damlar mı akıyor yağmur mu yağar
Afattan doludan kıştan ne haber

Süt kovalarına battı mı çöpler
Ayranlar kaynayıp oldu mu keşler
Harmana çulları serip güneşler
Ekin arasından köyden ne haber

Niğmetullah hayal kurar dolaşır
Tarlalarda yonca dağlarda çadır
Ülküsüne er geç insan ulaşır
Köyümden anamdan dosttan ne haber

Sudökülgede Çelti hazine arıyor

FADİME VAROL

Dertlidir Fadime nine, eşini kaybetmiştir. Dört baş forantanın geçimi kendi üzerine kalmıştır. Dertlidir, yeni gelin olan çok sevdiği ciğer paresi kızının toprak altında kalmasına dayanamaz. Onca derdin üstüne içi yanan bu ninemiz katran gediğinde geven sökerken başlar yanık yanık(deyimler) söylemeye.

*Ben de eğildim ahmadılın yolundan
Gadir Mevlam hiç bilme mi halimden
Ölüm ile ayrılığın elinden
Gezsem dursam gönülcüğüm senceğir*

*Aman felek yeter çektiğim çille
Merhametin yok mu düşürdün dile
Kimsem yok ki halimden bile
Çektiğim ayrılık senin yüzünden*

*Aman felek böyle nasıl oluyor
Nere gitsen kader beni buluyor
Kime iyilik etsem bir taş vuruyor
Çektiğim qurbetlik senin yüzünden*

*Kör olasın felek yanasın sende
Dilerim mevlamdan yetim kalasın
Bu dünyanın zevki ile sefasın kendine aldın
Bana derdi bıraktın*

*Kahpe felek değirmenin döndü mü
Döne döne sıra bize geldi mi
Ben yaparım sen yıkarsın bendimi
Bağın, bahçen sularla kandı mı
Ben doymadım kara toprak doydu mu*

FADİME VAROL

Fadime VAROL

SERZENİŞ

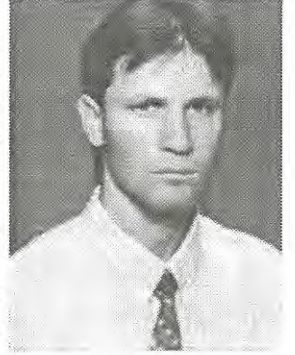
"Siz bilmezsiniz Allah bilir"

Bismillahirrahmanirrahim: "festegiym kema umirte"
(Siz bilmezsiniz Allah bilir)

Peygamber-i Ekber bir hadis-i nebevilerinde buyuruyorlar ki, "önce selam, sonra kelim." Önce sizi selamlıyorum. Yine Peygamber-i Ekber buyuruyorlar ki bir hadis-i nebevilerinde, "önce refik, sonra tarik" önce yolda yoldaş, sonra yol.

Sakalına ilk aklar düştüğünde, Resul Aleyhisselam'a: "yaş-landın ya Resulullah" demişler. "Evet" demiş. "beni Hud suresi ihtiyarlattı" "Surenin tamamı mı yoksa belli bir bölümü mü?" diye sormuşlar. "festegiym kema umirte" ayet-i kerimesi buyurmuş. Mealen: "Emrolunduğun gibi dosdoğru ol" demektir. Hepimizin aşına olduğu "ya görüldüğün gibi ol, yahut olduğun gibi görün" sözü bu ayeti açıklar mahiyettedir. Yine merhum Akif'in "sözün odun gibi olsun, hakikat olsun tek" vecizesi aye-
tin muhtevasıyla alakalıdır. Kendisine nebilik verilmeden önce de Muhammed'ül Emin olan, dünyanın gelmiş geçmiş en kali-

teli insanı Hz. Peygamber'i, Peygamberlerin imamını ihtiyarlatacak kadar tesirli olan bu ayet acaba bizim hayatımızın neresinde ya da duyunca silkinip kendimize geldiğimiz hayatımızı ihya eden, dünyaya bakışımızı baştan sona değiştiren, bizi korkutan, ürpertip tedirgin eden, rahatımızı bozan müstesna ayetlerimiz var mı? Beynimizin açlığını Bakara'yla mı gideriyoruz Nisa'yla mı? Hz. Peygamber'i kafasız bedevilerle uğraştı zannetmeyin. Ebu Cehiller'in her biri bir Sokrates'ti. Dünyanın en zor işidir insanlarla uğraşmak. Bu Din'in ilk şartı dürüst ve erdemli olmaktır. Dosdoğru olabilmek zor iştir. Marifet işidir. Her baba yiğidin harcı değildir. Sabır ister. Sabır acıdır ama tatlı bir meyvesi vardır. Benim burada asıl niyetim sizin uykularınızı kaçırmaktır. Size yatağı dar etmektir. Keyfinizi tarumar etmektir. Sizin

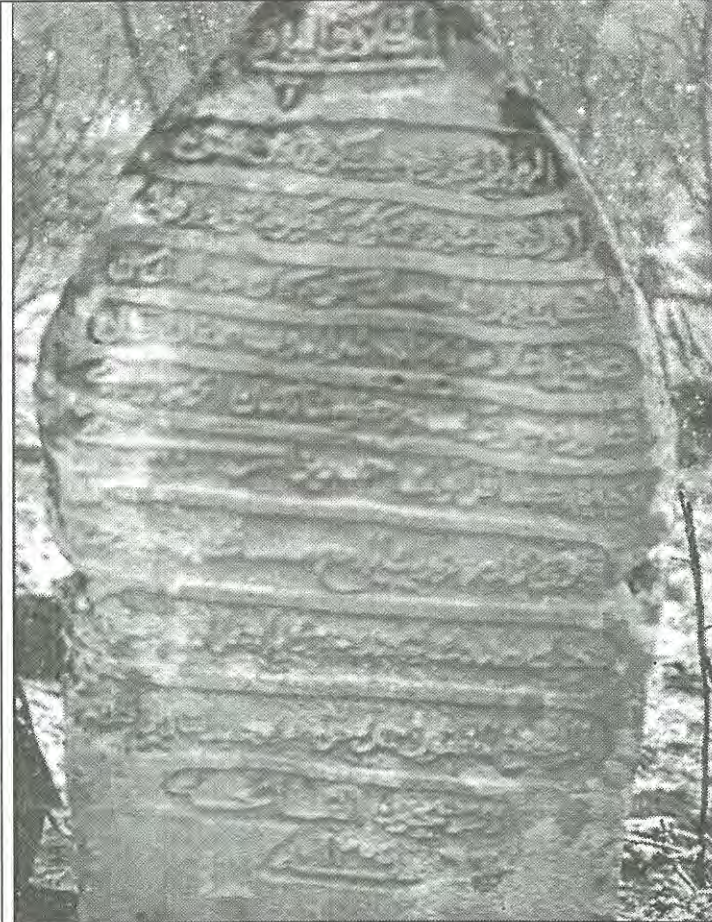

içinize bir azap, bir çile, bir dert, bir ızdırap tohumu ek-
mek istiyorum. Ağzınızın tadını bozmak, ağız tadını bozan ölümü hatırlatmak istiyorum. Şairin dediği gibi "yaklaşıyor yaklaşmakta olan, yaklaşıyor yaklaşmakta olan"

De ki: "eğer babalarınız, oğullarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, mensup olduğunuz oymak ya da boy, kaza-nıp (biriktirdiğiniz) mallar, Allah'tan O'nun elçisinden ve O'nun yolunda kavga vermekten daha gönül bağlayıcı geliyorsa, bekleyin o zaman Allah iradesini açığa vuruncaya kadar; ve (bilin ki) Allah, günaha gö-mülüp gitmiş bir topluluğa asla hidayet etmez" (Kur'an-ı Kerim Tevbe: 24)

"...Bilin ki dünya hayatı bir oyun, bir eğlence, bir süs, kendi aranızda(birbirinize karşı) övünme, mal ve evlat çoğaltma yarışdır....Ahrette ise çetin bir azap, Allah'tan mağfiret ve rıza vardır.Dünya hayatı, aldatıcı bir zevkten başka bir şey değildir." (Hadid-20)

Her şeyi insan için, insanı da kendisi için yaratan Yüce Rabbimiz insanın bu alemde yapması ve yap-maması gerekenlerin kelim sultanı Kur'an-ı Ke-rim'de açıklamışlardır. Hz.Peygamber müddet-i ömürlerinde bütün müminler için "en güzel örnek"lik teşkil ederek tafsilatlı bir şekilde her şeyi açıklamışlar-dır. Hadisleri Kur'an'ın en güzel tefsiri niteliğindedirler. Bize düşen bu Din muvaffak olsun da, varsın yerimiz caminin pabuçluğu olsun deyip boynumuzda asılı olan ipin ucunu Rabbimize teslim etmektir. Tabi bur-da insana kabul ve reddede bilme nimeti bahşedilmiş.

İnsanı da sonuçta ya şükretmiş şakirt olmuş ya da küfretmiş tir kâfir olmuştur.

İlimimiz bir kültür süsü ve övünme aracı olan kuru bir bilgi yığını, infakımız riya, ibadetlerimiz ruhsuz, dünyaya karşı tavrimızda gizli bir tutku var. Ticaretimiz kurnazlık ve cerbeze mektebi. Müşterinin cebindekini ne yapıp ne edip kitabına uydurarak kendi cebimize atmanın peşindeyiz. Kuran'la aramızda bir tutarlılık yok. Camiye ve seccadeye hapsedilmiş bir İslam anlayışına sahibiz.

Allah'la inatlaşıcısına, Allah'tan daha merhametli olduğumuzu ispat edercesine Firavun'u dahi cennete sokabilecek kadar hoşgörü sahibiyiz.

Üniversiteler devlet için diploma dağıtma bürosu, öğrenci için dört yıllık tatil kenti. Lüzumlu ama faydasız mekanlar haline getirilmiş. Bundandır ki diploma, adamın piyasa değerini artırmaktan başka bir işe yaramıyor. Bilinmesi gereken hiçbir şey okulda öğrenilmiyor.

Türkiye'de bir dönem düşünen insanların öğretmeni olan imanın sırrına ermiş (bana göre) merhum Fethi Gemuhluoğlu'nun tavsiyesine kulak verelim. "Her şeye dost olalım uykuya dost olmayalım. Her şeye dost olalım politikaya dost olmayalım. Her şeye dost olalım hirs-ı mal ve hirs-ı caha(makam-mevki) dost olmayalım. Her şeye dost olalım paraya dost olmayalım. İslam'ı anlamamanın ve erdemli bir hayat sürmenin yolu muhtemeldir ki kafa patlatmak değil edepli olmaktan geçiyor. Eskiler edebi: e(eline) d(diline) b(beline) sahip olmak olarak anlamışlar. Erenlerin elin tek, dilin pek, belin berk tut ! demesi de bunun dervişesidir. Zaten Müslüman da insanların elinden ve dilinden emin olduğu kişi değil midir? Hz. Peygamber buyurur "bana iki dudağıyla iki bacağı arasını garanti edene ben de cenneti garanti edeyim? Tasavvufta yol oğlu olmak, bel oğlu olmaktan, yol evladı olmak bel evladı olmaktan onun için üstündür. Delice değil Velice bir hayat. Eskiler boşuna dememişler, insanların münasebeti ya yol'dan olur ya bel'den olur diye.

Türkiye parası olanın konuşma hakkı kazandığı bir ülke. Güç, iktidar, para ve kaba kuvvet sahibi olan herkes düşüncelere de egemen olabiliyor. (Russo'nun dediği gibi "herkes hür doğar ama her yer de zincire vurulmuş vaziyette.) Erken kalkınan subayların devrim yaptığı naylon devlet. Kendi ayağı üzerinde ayakta durmayı aklından geçiremeyecek kadar kafası ve midesiyle batıya bağlanmış mutlu bir azınlığın borusunun öttüğü garip bir ülke. İbadeti siyaset, siyaseti ibadet olan Ömer'ler devri mazide kalmıştır.

"Dünya küfürle yönetilebilir" der Hz. Ali "ama zulümle asla". Kendisine beraat kararı veren mahkemeye "zalimler için yaşasın cehennem" der Bediüzzaman. "Küfür kemale erdi" der bir büyüğümüz "zulüm devri başladı". Çeçenistan'da yaşanan bir zulümdür. Ülkemizde imam hatip okullarının kapatılmaya çalışılması ve mezunlarına üniversite yollarının kapatılması bir zulümdür. Başörtülü oldukları için okullarına alınmayan kızlara yapılan bir zulümdür. Namaz kılan insan bırakmamayı amaçlayan bu zihniyete karşı kırk yılda üç devrim yaşamış olan halk 28 Şubatla susturulmuş, gıkı çıkmıyor. Bosna'da zu-

lüm işlenirken Türkiye Tansu Çiller'in mal varlığı ve Ali Şen'in Fenerbahçe'ye başkanlığını tartışlıyordu. Çeçenistan'ı zulüm sardığında da Cumhurbaşkanı Demirel'in istikrar için! bu ülkeyi bir beş yıl daha yönetmesi gerektiği tartışılıyordu. İstikrar "aynı telden çalmak" demeye geliyor onların lügatinde. Gerçeğin her zaman için burunlarının doğrultusunda olduğuna inananlardır bunlar. Kafası para ve futboldan başkasına çalışmayan, at gözlükleriyle gören, karınca kulağıyla duyan, kuş beyniyle algılayan aklı evvelerdir bunlar. Bunlar için Çeçenler terörist, başörtülüler ajan provakatördür. Çeçenistan'ın yolu Mekke'den geçer, nasıl AB'nin yolu Helsinki'den geçiyorsa. Her Müslüman bir kova su dökseydi fitnenin başı israili sel alırdı. Allah buyurur; de ki: "Sizin duanız olmasaydı Rabbim size değer verir miydi?" (Furkan 77) Çeçenistan'da bir yolcu gibi yola çıkan, bir misafir gibi yaşayan, bir garip gibi ölmeyi arzulayan mazlum Müslümanların duaları kurtaracaktır. Yoksa üstat Necip Fazıl toplumu iyi tahlil etmiş mi dersiniz.

Allah'ım sen acı bu saf millete!

Akşam yatar sabah kalkar başiboş...

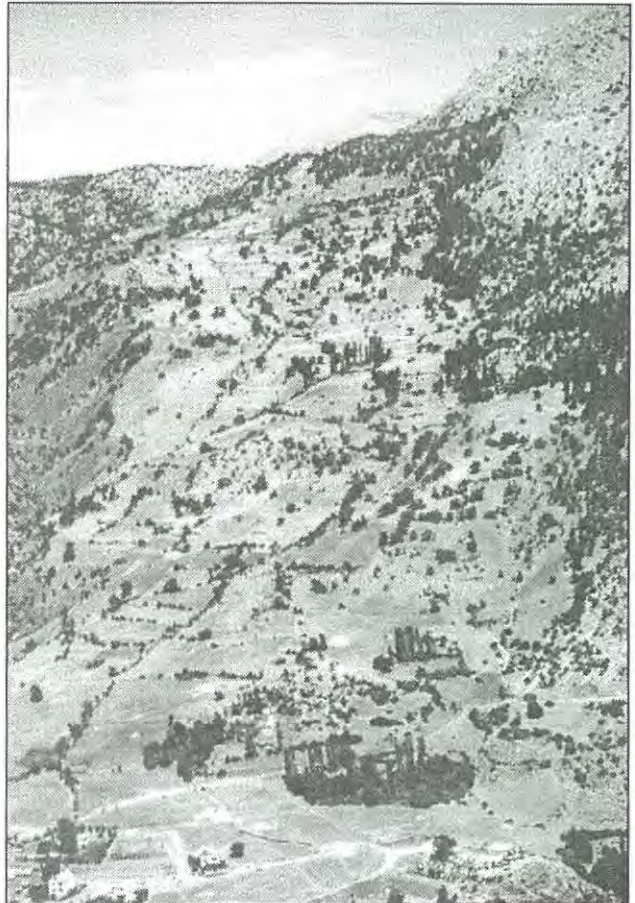
Hala dertli yanlarımız var bizim diyorsanız. Merhum Akifî dinleyelim.

Dolaş da yırtıcı aslan kesil behey miskin

Nişin yatıp kötürüm tilki olmak istersin

MUSTAFA CENGİZ

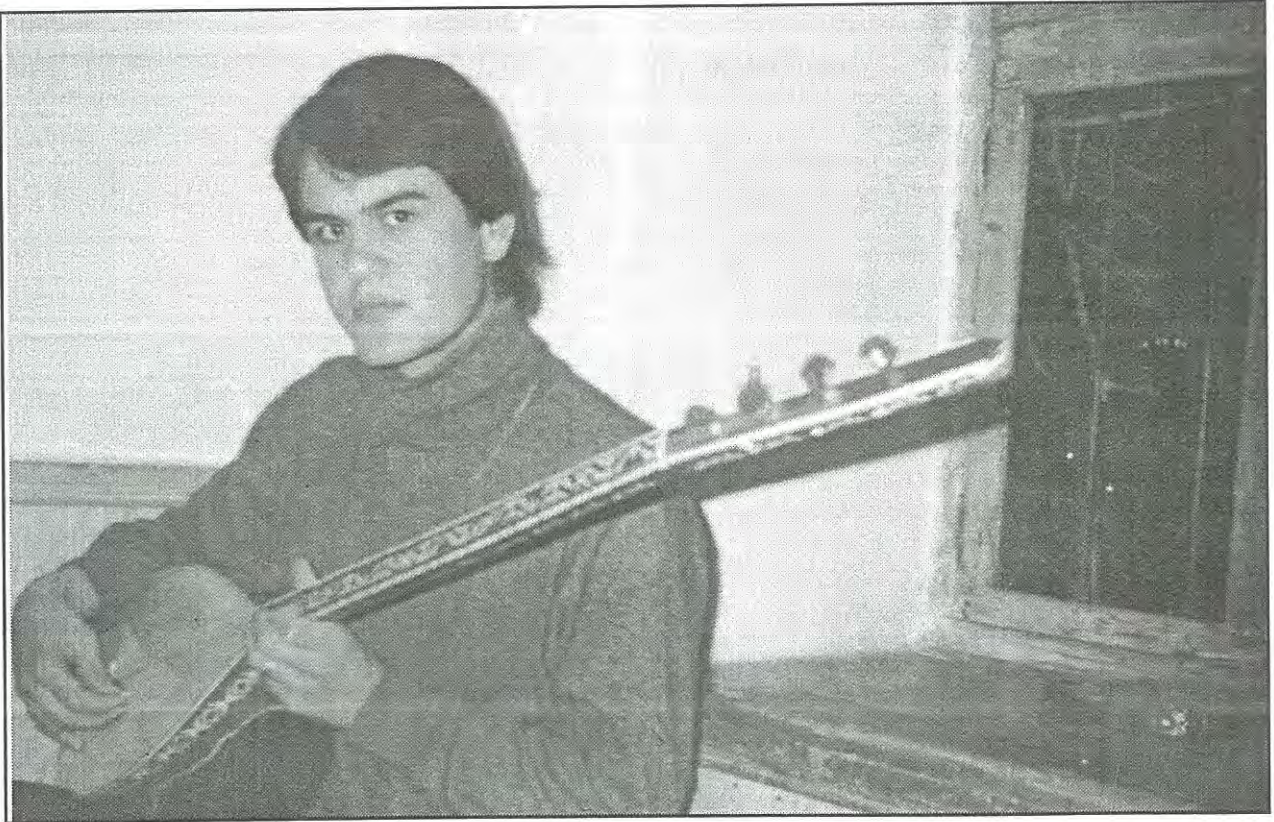
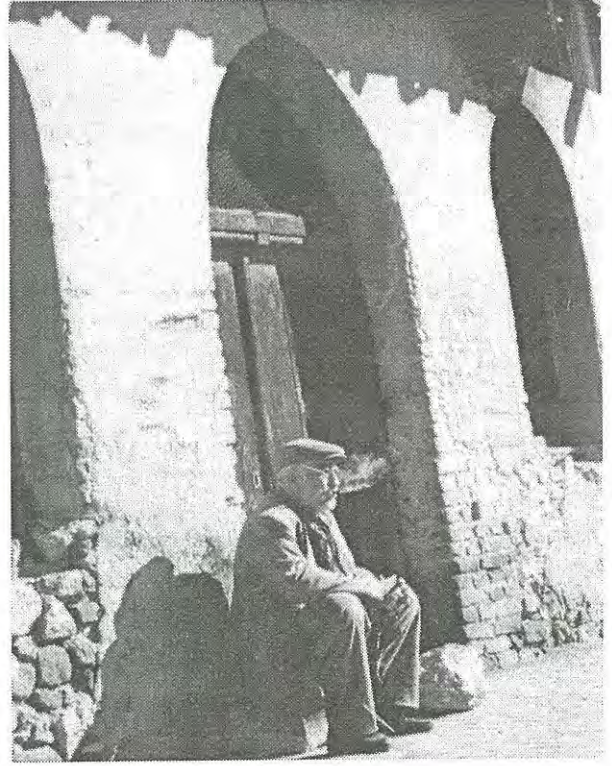
(Dokuz Eylül Üniversitesi Edebiyat Fakültesi)

TÜRKÜLERLE SEVDİM

Türkülerle sevdim seni
 Türkülerle
 Sevgilerimin, tutkularımın, hüznülerimin
 dili oldular bir bir
 Yurdumu, insanımı
 dağ, taş, toprağı tanıdım türkülerle
 Düğünlerde halay olup, bar olup, zeybek olup coştular
 Sevdâ olup bir kuşun kanadında
 hasretliği, gurbetliği, dostluğu, aşkı tattım türkülerle
 Umutlarımı, unutamadıklarımı anlattılar
 Söğüt gölgesinde bir yaz günü
 Sokulup küçük küçük
 Sardılar bedenimi
 Karanfili tanıdım, güllü tanıdım türkülerle
 Hiç biri vefasız çıkmadılar
 Canım türküler, özüm türküler
 Bize de sevgi dolusu türküler diyerek
 Rüzgarlı bir yaz akşam
 Sensizliği hasretliği anlatıp
 Ağıt olup damla damla
 Gözlerimden aktılar.

MEHMET SEÇEN

Suya yansıyan bir hayal gibi
 Canlanıyor sinemde yüziün.
 Kırılan gururun altından
 Çıkar karabuluk gibi hüziün
 'Bu muydu ey sevgili yaşananları.
 Hiçe sayan son söziün
 Belki de en güzel günleriydi
 Bir kaç günlük ömrümüziün.
 Geceleri vardı hatıralarla dolu
 Onlarsız ne anlamı vardı gündüzün
 Mutluluktan yana gülmedi yüzümüzi

Sevgili Çetmili Kardeşlerim;

Hepinizi öncelikle selamlarım. Benim kim olduğumu öğrenmek isterseniz. Öncelikle ben gönülden bir Çetmiliyim. Mesleğim ise fotoğraf makinası tamirciliği. Amatör fotoğraf çekiyorum. Bundan sonra dergimizde şüir, fotoğraf ve sohbet sayfası olacak bu sayfada her sayıda sizinle birlikte olacağız. Umarım sizlerin sayesinde sayfamız hep daha iyiye gidecek.

Allah'ım değiştirilebilen ve değişmesi gereken şeyleri cesaret ve gücünü değiştirilmeyecek şeyleri olduğu gibi kabul etme olgunluğunu ve ikisi arasındaki farkı anlayabilecek zekayı bize lutfet.

**Kimsesiz kimse olmaz.
 Herkesin var kimsesi
 Bizi kimsesiz bırakma
 Ey kimsesizler kimsesi**

Fotoğraf: Mustafa ARGÜN

KASABAMIZIN TAPU KADASTRO ÇALIŞMALARI YAPILIYOR

*Artık
bütün Çetmilinin
tapusu olacak.*

Kasabamızda Tapu Kadastro çalışmaları büyük bir hızla devam ediyor.

Çaliçi, Sinirçalısı, Kuzan, Eşekyatağı, Ekizoluk, Ambarkaya, Karaseki, Bolayalanı mevkilerinde Tapu Kadastro çalışmaları yapılmıştır

YAYLALARIN ÜSTÜNE

Ardıclarla süslenmiş kepirde taşlar.
Bir yanı karammik bir yanı armut.
Türüm türüm tüter kebirden otlar.
Suyu soğuk havası serin akpınar.

Tepelere yapmışlar yazlık evleri.
Çukurlar bezenmiş yeşil otlarla.
Toplanmış yaylacı harmana yaparlar sohbet.
Ortasından yol geçmiş karga tuzunun.

Kuyuları akarsu hep çeşme olmuş.
Birden meşcit gerek oraya.
Sürsem toprağından derin yaraya.
Mehmedir yarayan o Musagölü.

Çayrlar bitmiş kumlu ovada.
Soğuk ayran getirirler kovada.
Şeherde sabahda gönlüm orada.
Kumunu hayranım senin köşürçelik.

Geldi söğüde kondu bir serçe.
Sesi benzer sanki bülbül.
Suyundanda içtim benziyordu zemzem.
Yaylalar yaylası o Kaynarpınar.

İhmal edilmiş gördüm orayı.
Özlüyorum en çok bende sılayı.
Elimle masrapa gezdiğim o anı.
Unutamam ben seni yukarı dikmen.

Yürüdüm batıya doğru aynı bir hava.
Gözlerim dalıyor hep sağa sola.
Öğle yemeğinde verdim bir mola.
Kanakana içtim suyundan ben olukönü.

Moladan sonraki durak nerede.
Bilmem ki hangi dağlar orada.
Kınalı keklik ötü verdi orada.
İkindi namazı güzeldi kız pınarında.

İnişli yokuşlu yollar gider oraya.
Birden taş yuvarladım dereye.
Sorarsanız bana yolun nereye.
Akşam üstü mola sığın çukuru.

Kömürlükden geçti son yolumuğum.
Sanki onbeş yaşında ben bir çocuğum.
Yıllar önce taşlı yollarında kostuğum.
Bozdağda kaklıktan karları güzeli.

Mehmet KARACA
ANTALYA

ÇOCUK SAYFASI

Uzaklara
"Gitme kal "desen
Sen istemesen
Gitmem
Kalırım anne!

Anne !
Anne !
Beni anlamıyormusun ?
Duymadın mı feryadımı ?
Duy beni anne !
Gör beni anne !
Üşüdüm ısıt beni anne !

Ayşe Özgül

ANNE

Anne bak üşüyorum
Kollarınla sar beni
Anne bak uzattım ellerimi
Tutan olmadı
Sen tut uzanan ellerimi

Anne ben ağlıyorum
Gözyaşlarımı silen yok
Anne şefkat istiyorum
Şefkat gösteren yok

Gitmek istiyorum anne
Gitmek

ÇOCUK SAYFASI

Bu cergeyi

gilimelemeli de mi yapmalı

Gilimelememeli de mi yapmalı

✕♥	★	✕	✕♥	★	★	▼
M	E	H	M	E	T	

✓	✕	♥	✕	✕	✕	✕
B	A	L	C	I		

✕	★	★	✕♥	★	★
Ç	E	T	M	İ	

✓	★	♥	★	✕	★	✕	★	✕
B	E	L	E	D	İ	Y	E	

✓	✕	✕	✓	✕	✕	✕	✕	✕
B	A	Ş	K	A	N	I		

BORÇ

Oldukça yaşlı bir adam, kendisi gibi kamburlaşmış yere yanaşmış bir ağacın altında ağlıyordu. Biraz önce iri kıyım bir genç yanına sokulmuş ve kendisinden içki parası istedikten sonra bir de tokat atmıştı. Yaşlı adamın yere yıkıldığını görenler hemen yardımına koşup;

-Geçmiş olsun dede dediler. O serseri ne istedi ki senden?

Adamcağız, bir şey olmamış gibi toparlanmaya çalışırken

-Eski bir borcum vardı onu istedi dedi. Yapması gerekeni yaptı sadece. Çevrisindekiler ihtiyar adamı yerden kaldırdıktan sonra eline bastonunu tutuşturup aceleyle işlerine koşuştular. Herkes ayrıldığında hadiseyi başından beri görmüş olan bir delikanlı onun koluna girerek;

-Fazla hırpalandınız, dedi. Ağacın gölgesinde biraz oturalım mı?

Yaşlı adam yorgun bakışlarını yukarıya yöneltip;

-Benim bu ağacın altında dinlenmeye hakkım yok yavrum dedi. Ölünceye kadar da olmayacak. Delikanlı söylenenden bir şey anlamamıştı. Meraklı gözlerle kendisine bakarken, onun tekrar hıçkırıklara boğulduğunu farketti.

Yaşlı adam iniltiye benzer bir sesle

-50 yıl kadar önceydi diye devam etti. Rahmetli babamı sigara parası almak için bu ağacın altında azarlamıştım. Yani biraz önce evladımın beni dövdüğü yerde.

Delikanlı ne diyeceğini bilemedi ve şimdi biraz daha bitkin görünen ihtiyarın sakinleşmesini bekledikten sonra onu arabayla evine bırakmayı teklif etti. Adam titrek adımlarla yoluna koyulurken;

-Evim oldukça uzaklarda yavrum dedi. Ama ben, yürüyerek gideceğim oraya. Babamında onu azarladıktan sonra üzüntüsünden yayan döndüğü gibi hem şehir dışındaki kabristana uğrayıp bir yasinle öpeceğim ellerinden.

BİL-BUL

GEÇEN
SAYIMIZDAKİ
BULMACANIN
ÇÖZÜMÜ

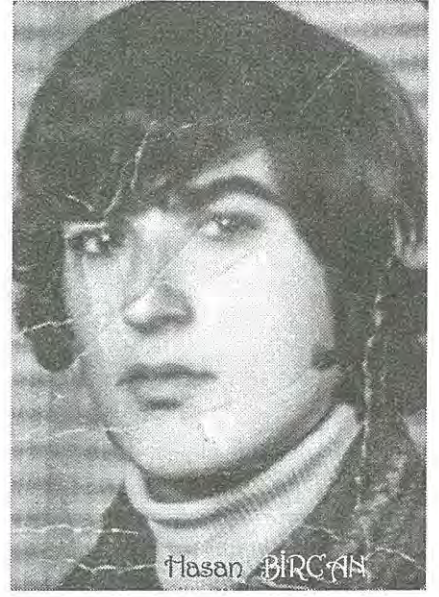

Fatma ÖZEL

Yüksel ARCAN

Hasan BİRCAN

*Dünyaya gelen göçer
Bir bir şerbetin içer
Bu bir köprüdür geçer
Cahiller onu bilmez*

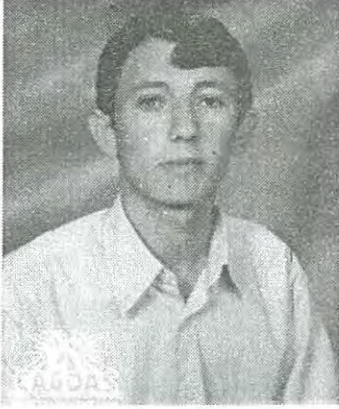
Esşe ÖZEL
(Emir Kızı)

Mehmet BİRCAN (Ganioglu)

HABERLER

Vefat Edenler

21 Ağustos'da askere gidecek olan Hüseyin Akboğa yakalandığı amansız bir hastalık sonucu vefat etmiştir. Kendisine Allah'tan rahmet kederli ailesine ve yakınlarına başsağlığı diliyoruz.

Osman Eski 15.07.2000 tarihinde Katran Gedigi'nde ölü bulunmuştur

Mustafa Gökgün 05.08.2000 tarihinde kalp krizinden vefat etmiştir

30.07.2000 tarihinde yaylada taştan düşen ve şu an Konya Devlet Hastanesi'nde yatmakta olan Mahmut Cengiz'in oğlu Ahmet Cengiz'e acil şifalar dileriz

EVLENENLER

♥ Adem SEMERCİ (Mahmut Semerci'nin Oğlu)

Zühal YEŞİL (Ramazan Yeşil'in kızı)

♥ Azim KOCAMAN (Abdurrahman Kocaman'ın oğlu)

Rukiye GÜVEN (Mustafa Güven'in kızı)

♥ Cafer SOLMAZ (Mehmet Solmaz'ın oğlu)

Ayşe GÜÇLÜ (Alim Güçlü'nün kızı)

♥ Ahmet SEMERCİ (Mehmet Semerci'nin oğlu)

Şehriban ÖZYALÇIN (İsa Özyalçın'ın kızı)

YENİ BİR EKONOMİK ATILIMIN ÖNCÜSÜ

Kombassan Holding, kredisiz, faizsiz, tamamen öz kaynaklara dayanan çok ortaklı yapısıyla Anadolu'da yeni bir ekonomik atılım öncüsü olmuştur....Kâr ve zarar ortaklığına dayanan çalışma sistemiyle, tasarrufları birleştirerek yatırıma dönüştürmektedir. Kombassan bu gün 30.000'i aşkın ortağı 100'den fazla kuruluşu ve 27.000 çalışanıyla büyük bir ekonomik güç haline gelmiştir. Türkiye'nin dört bir yanındaki yatırımlarının yanı sıra Almanya, İsveç, Hollanda, Belçika, Bosna-Hersek, Kazakistan, Mısır, Malezya, Filipinler, Hong Kong, Çin ve Amerika'daki önemli yatırım ve iştirakleriyle artık bir dünya şirketi olan KOMBASSAN büyümeye devam edecektir.

Dünya pazarlarında en büyük markalarla yarışmayı hedefleyen Kombassan kuruluşları, 54 ülkeye yüzlerce çeşit ürünün ihracatını gerçekleştirmektedir. Ar-Ge alanında yerli ve yabancı bilim adamlarıyla ortak projeler yürütmesi, uluslararası havacılık alanına girmesi ve çeşitli ülkelerde önemli ortak tesisler kurarak dünyaya açılması; Kombassan Holding'in çapının ve global bakış açısının göstergeleridir.

KOMBASSAN YARINLARA CESA- RET VE GÜVENLE BAKIYOR...

Güçlü öz kaynak, sağlam mali yapı, fedâkâr ve programlı bir çalışma, yüksek kapasiteli ve kaliteli üretim Kombassan'ın gelişme çizgisine yön veren dinamiklerdir.

Kombassan Holding'in kurumsal yapısı, istikrarlı ve sağlam bir gelişmeyi ön planda tutan çağdaş işletmecilik anlayışıyla sağlam temellere dayanmaktadır.

Kombassan yeni bir sektöre adım atarken, haklı olarak kazandığı başarılarından güç almakta ve ilkelerinin sağ-

lamlığına inanmaktadır.

Topluluğumuzun büyük iş hacmine paralel olarak, tüm şirketlerimiz organize ve yoğun bir çalışma temposuna sahiptirler.

Ülkemize ve ortaklarımıza olan sorumluluklarımızın bilinciyle idareci, mühendis, usta ve işçisine kadar tüm personelimiz tarafından bilgili ve son derece özverili bir çalışma ortaya konmaktadır.

Kombassan, bugüne kadar yaptıklarından cesaret alarak, tüm ortaklarını ve çalışanlarını saran bir beraberlik ve inanç çemberi ile yarınlara cesaretle, güvenle bakmaktadır.

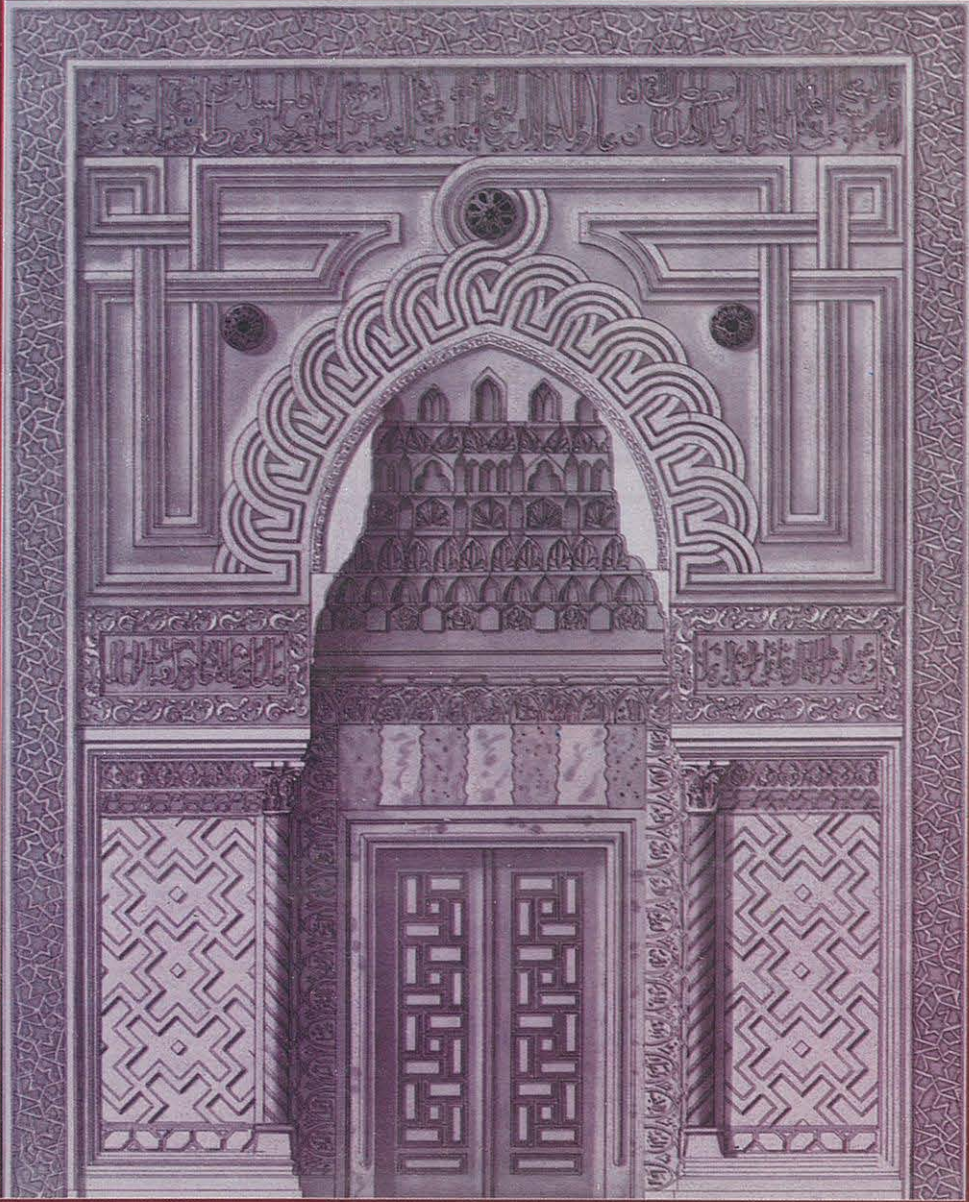

Sarraf Dedemli

MEHMET AVCI
DOĞAN ÖTER

TEL.: 0.332.352 85 42 CEP TEL.: 0.532.360 75 27
TEVFİKİYE CAD. ŞAİR AYNI SK. NO.6 KONYA
KONFEKSİYON : KEBAPÇILAR İÇİ NO.6 TEL.:352 85 51

ONLAR BİZE BİR MEDENİYET BIRAKTI...

Konya Karatay Çini Eserleri Müzesi'nin kapısıdır. Celaleddin Karatay tarafından 1251 yılında yaptırılmıştır.

ARTIK SIRA BİZDE...

KONADYA

KONYA ANADOLU YATIRIM

HOLDİNG A.Ş.

Yeni İstanbul Yolu No: 6 Selçuklu / KONYA

Tel: 00.90.332. 238 76 82 (5 Hat)

Fax: 00.90.332. 238 76 87